

VALORISATIE: WETENSCHAPPERS UIT IVOREN TOREN

De Kwestie:
gerechtelijke
dwalingen

Heeft stemmen
voor het Europees
Parlement zin?

Studeren en
topsporten

International pages
inside

Meer met minoren www.eur.nl/minor

**Heb jij jouw keuze
al gemaakt?**

Meld je aan tussen
7 en 28 mei 2014
via www.eur.nl/minor

De Kwestie

06 | Gerechtelijke dwalingen

Het verhaal van Lucia de Berk – de verpleegster die ruim zes jaar ten onrechte vastzat voor zeven ziekenhuismoorden – is sinds een paar weken in de bioscoop te zien. Lukt het om dit soort gerechtelijke dwalingen ooit uit te bannen?

Coververhaal

14 | Geld verdienen met wetenschap: het valorisatiecentrum helpt

De universiteit gaat meer kennis naar de maatschappij brengen. Wetenschappers moeten uit de ivoren toren komen, vertellen wat ze ontdekt hebben, en als het even kan hun onderzoek in producten omzetten. Het nieuwe valorisatiecentrum helpt ze daarbij.

Achtergrond

17 | 'We gaan niet met mensen sollen'

Collegevoorzitter Pauline van der Meer Mohr had gehoopt nooit meer te hoeven reorganiseren toen ze op de universiteit kwam werken. Helaas, zegt ze, moet dat nu toch, om te kunnen blijven investeren.

18 | Meedoen belangrijker dan winnen? Onzin!

Topsporters die studeren voor het geval dat de sportcarrière mislukt? Niets daarvan, wat deze EUR-studenten betreft. 'Excellentie en gedrevenheid zijn kenmerken van succesvolle mensen. Ik wil op beide niveaus topprestaties leveren.'

En verder...

- 04 Uitvergroet
- 08 Campus
- 12 Ongehoord
- 20 Heeft stemmen voor Europees Parlement zin?
- 23 Lars Tummers: 'Durf te mislukken'
- 24 Halverwege
- 24 De Toppublicatie
- 25 EMuziek
- 26 Lifestyle
- 28 Personalia en colofon
- 29 International Pages
- 32 Achterop

Erasmus Magazine/EM onafhankelijk opinie- en informatieblad van de Erasmus Universiteit Rotterdam

06

14

18

24

Interbellum

Het was een van de beste vragen over de aangekondigde reorganisatie van de universiteit afgelopen week: Wat gaan studenten merken van de reorganisatie?

Ik had er geen antwoord op. Niks, denk ik. Als het goed is tenminste, gaat tijdens de verbouwing de verkoop gewoon door. Sterker nog: studenten moeten het alleen nog maar méér naar hun zin krijgen, want de universiteit kan de mond-tot-mondreclame van haar belangrijkste klant (sorry, teveel reorganisatierapporten gelezen) goed gebruiken. De jongelui vormen de meest zekere bron van inkomsten – mits ze een beetje vaart maken met studeren – dus daar moet de universiteit zuinig op zijn.

Ondertussen bevinden de medewerkers zich in het interbellum van de officiële bekendmaking van de reorganisatie en de feitelijke ontslagronde die pas veel later plaats gaat vinden (u merkt, ik durf daar nog geen datum op te plakken). Sommige afdelingen zijn al bijeengeroepen voor een toelichting, maar op veel plekken gebeurde dat (nog) niet. En overall is het grote raadspel *wie-zou-er-moeten-vertrekken?* begonnen.

Wat er nu onvermijdelijk gaat gebeuren, is dat de organisatie zich de komende periode erg met zichzelf gaat bezighouden. De aandacht verschuift van klantgerichtheid (nogmaals, sorry) naar navelstaarderij en gemopper over al het gedoe. En dat is het enige waar studenten wel eens last van zouden kunnen krijgen.

Wieneke Gunneweg
Hoofdredacteur Erasmus Magazine & EM Online
gunneweg@em.eur.nl

DRINK AND DRIVE

Enkele oud-leden van het Rotterdams Studenten Corps (RSC) heffen 's ochtends het glas, alvorens in de auto te stappen voor een ritje naar België en terug. Om niet uit de toon te vallen met de Cadillac heeft de een zich gekleed in een oudroze broek, en de ander zich voorzien van dito stropdas. De Cadillac was een van de zestig auto's – waaronder veel cabrio's – die op 12 april meedeed aan de rally, een vast onderdeel van de RSC-lustrums. Afsluitend was er een diner op de sociëteit, inclusief pitspoezen die de drankjes schonken. Het hoogtepunt van het lustrum moet nog komen: de laatste twee weken van mei is er elke dag feest op een speciaal gebouwd festivalterrein vlakbij het Marconiplein.

LJ (foto: Ronald van den Heerik)

Goed dat de samenleving meekijkt in de rechtszaal

Het verhaal van Lucia de Berk – de verpleegster die ruim zes jaar ten onrechte vastzat voor zeven ziekenhuismoorden – is sinds een paar weken in de bioscoop te zien. Lukt het om dit soort gerechtelijke dwalingen ooit uit te bannen? 'Nee', zegt Nick Huls, hoogleraar Rechtssociologie. 'Het worden er alleen maar meer.'

tekst Geert Maarse fotografie Pief Weyman

Hebt u de film gezien? "Ja."

Is het een adequate weergave van de zaak tegen Lucia de Berk? "Het is een artistieke interpretatie van de werkelijkheid. De twijfel komt vanuit het Openbaar Ministerie, en dat is niet hoe het echt gegaan is. Het verhaal is wel heel aangrijpend verteld. Maar de tekortkomingen van het rechtssysteem – daar kijk ik natuurlijk naar – worden niet duidelijk genoeg neergezet."

Het wordt wel de grootste gerechtelijke dwaling ooit genoemd. Hoe heeft het hier zo fout kunnen gaan? "Het is een heel complexe zaak. De Berk is uiteindelijk veroordeeld voor zeven moorden en drie pogingen tot moord. De basis: waarschijnlijkheid. Er waren ontzettend veel deskundigen die elkaar continu tegenspraken. De rechters zijn afgegaan op wetenschappelijke verklaringen, die achteraf niet bleken te kloppen. Ook voor onze rechtenfaculteit was het geen hoogtepunt: we hadden hier twee collega's die zich actief bemoeiden met de statistiekdiscussie. De kans op onschuld zou 1 op 342 miljoen zijn, iets wat van alle kanten betwist werd. En wat de film mooi laat zien, is hoe iemand die niet lekker in de groep ligt, binnen *no time* beschuldigd kan worden van een moord. Vooroordelen bestaan overal, maar van het Openbaar Ministerie verwacht je dat ook ontlastend bewijs de volle aandacht krijgt. Dat is hier veel te laat gebeurd."

Dit proces leidde tot een mediacircus, meerdere boeken, en nu dus een film. Wat vindt u ervan dat een rechtszaak zo op straat komt te liggen? "Toen ik studeerde, in de jaren zestig, was de overtuiging: als de rechter gesproken heeft, is de zaak klaar. Nu is er Peter R. de Vries die de Puttense moordzaak weer van de plank haalde. En Maurice de Hond die in de Deventer moordzaak publiek campagne voerde voor de onschuld van Ernst Louwes. Het rechterlijke oordeel wordt betwist – ook buiten de rechtszaal – door tele-

visiepersoonlijkheden, en door wetenschappers die van de advocaten de dossiers hebben gekregen en die voor de camera zeggen: de rechter zit ernaast. Dat vind ik een gezonde ontwikkeling."

U zegt eigenlijk: al die aandacht is goed voor de rechtsstaat. "Het is een behoorlijke knauw voor het traditionele gezag van de rechtbank. Maar een rechter kan iemand levenslang zijn vrijheid afnemen. Dat de samenleving daarbij kritisch meekijkt, vind ik niet meer dan gezond. Ook al moet dat met de camera's van SBS6 erop."

Bent u niet bang dat het leidt tot een publieke heksenjacht? "Het heeft wel gevaarlijke kantjes. Prima dat Maurice de Hond zegt dat Louwes onschuldig is, maar het is zeer kwalijk om te roepen dat de klusjesman het gedaan heeft. Alleen: de ondertoon is goed. Vroeger zei de rechter: u zou het dossier moeten bestuderen. Nu doen mensen dat. Grondig. En het grappige is: uit experimenten blijkt dat burgers die goed geïnformeerd zijn, tot hetzelfde oordeel komen als de rechter."

Uw collega Marc Hertogh, hoogleraar Rechtssociologie in Groningen, zei recent: wie nog vertrouwen heeft in de rechtsstaat, is naïef of zelf rechter. Is dat overdreven? "Hij huilt een beetje mee met de wolven in het bos. Ik ken heel wat rechters, en dat zijn stuk

Prof. mr. dr. Nick Huls (1949) is hoogleraar Rechtsociologie aan de Erasmus School of Law. Hij studeerde rechten in Utrecht van 1968 tot 1973. Hij was actief in de Wetswinkel, en later bij de bureaus voor rechtshulp in Eindhoven (waar hij tevens zijn vervangende dienstplicht vervulde) en in Amsterdam. Hij was programmaleider van het onderzoeksprogramma 'Het domein van de rechter'. De afgelopen drie jaar verbleef hij in Rwanda, waar hij werkte aan de opbouw van een nieuw rechtssysteem.

| Still uit de film *Lucia de B.*

na vrijspraak. Maar het beginsel van *'ne bis in idem'* – dat je niet twee keer voor hetzelfde misdrijf vervolgd kan worden – is op de heling gegaan. Er was een geval van een Utrechtse voetbalcoach die, omdat hij ervan werd verdacht dat hij na het voetballen met een jongetje onder de douche had gestaan, DNA moest afgeven. Dat is standaard bij gewelds- en zedenmisdrijven. Dat was allemaal goed gegaan, en het gesprek op het politiebureau was rustig verlopen. Maar eenmaal buiten, gooide de man zich voor de trein. Hij was ooit namelijk verdachte geweest in een oude moordzaak, een *cold case*. En hij wist: nu kunnen ze me daarvoor pakken."

Welke zaak verwacht u de komende tijd in het nieuws? "Ik ben heel erg benieuwd naar Louwes. Die heeft zijn straf uitgezeten, maar houdt vol dat hij onschuldig is. Er is een filmpje van hem waarin hij opspringt in de rechtszaal en roept: u gelooft de politie! Dan wordt hij afgevoerd door de zaalwachten. Dat is de kern: beide partijen blijven nieuwe bewijs aanvoeren, maar het is de vraag wie je gelooft."

Advocaten en betrokkenen zitten bij dit soort zaken avond aan avond in televisieprogramma's om hun verhaal te doen. Is het als rechter mogelijk om je hier niets van aan te trekken? "Het is moeilijk, helemaal als de publieke opinie heel duidelijk een kant op leunt. Vroeger moest iedereen zijn mond houden zolang een zaak onder de rechter was. Dat is niet meer zo. Advocaten komen volop in de media en – kijk naar de juwelierszaak in Deurne – ook het OM lekt informatie. Je ziet advocaten met een hernieuwd zelfvertrouwen. Wrakingen en dwalingen – mannen als Kuipers en Moszkowicz richten zich rechtstreeks tot de rechter. Tien jaar geleden hoopte je de rechtbank voor jezelf in te kunnen nemen. Je zei tegen je cliënt: zorg dat je haar netjes gekamd is. Maar we gaan steeds meer richting Amerikaanse toestanden."

Wat kost het om tot de Hoge Raad door te procederen? "Sommige mensen kunnen gebruik maken van de gefinancierde rechtsbijstand. Bij strafzaken is er een voorziening. En er zijn kantoren die dit uit overtuiging doen. Geert-Jan Knoops is zo iemand. Die heeft misschien wel twintig zaken lopen. Dit soort advocaten hebben steeds meer middelen. En dat is toe te juichen. Ooit zaten mensen hun hele leven in een psychiatrische inrichting, gewoon, omdat de dokter zei: doe nog maar even. Daar is nu een procedure voor. Alles wordt gejuridiseerd."

'Het grappige is dat burgers die goed geïnformeerd zijn, tot hetzelfde oordeel komen als de rechter'

› Nick Huls

voor stuk tobende mensen die een serieuze, afgewogen keuze proberen te maken. Rechters die bij dwalingen betrokken zijn, torsen dat hun hele leven met zich mee."

Maar in de zaak Lucia de Berk is niemand officieel berispt. "De vraag is hoeveel zin dat heeft. Ik geloof meer in de verbetering van besluitvormingsmechanismen. Tunnelvisie is, zowel bij politie als justitie, nog steeds een groot probleem. Dat los je niet op met een cursusje deskundigenselectie of waarschijnlijkheidsleer. Wij moeten onze juristen beter opleiden, zorgen dat ze zich beter verhouden tot de buitenwereld. En – mijn bijdrage aan het debat – rechters moeten in staat gesteld worden om *'dissenting opinions'* te schrijven. Ik ben heel erg benieuwd of er in het geval van Lucia de Berk een rechter is geweest die getwijfeld heeft. Dat weten we niet, want dat is het geheim van de raadskamer. Dat is niet meer van deze tijd. Je ziet tegenwoordig zelfs dat ziekenhuizen hun sterftecijfers moeten vermelden."

Afgelopen maand werd aan Andy Mellaan 9,3 ton uitgekeerd omdat hij acht jaar ten onrechte had vastgezet. Het was de zesde dwaling deze eeuw. Krijgen we dat aantal ooit op nul? "We staan aan het begin van een periode waarin systematisch naar gerechtelijke dwalingen gekeken wordt. We hebben de commissie-Buruma gehad, die onderzocht welke moordzaken heropend moesten worden. Peter van Koppen is bezig met zijn project 'Gerede Twijfel'. Dus ik denk juist dat dat aantal flink gaat toenemen."

Doet u eens een gok hoeveel mensen er ten onrechte vastzitten. "Dat is altijd een blinde vlek geweest. We weten het niet."

Hoe makkelijk is het om een zaak te heropenen? "Er is een ruimere herzieningsprocedure dan vroeger. Maar je moet wel nieuw bewijs hebben: een getuige die eerst onvindbaar was, een DNA-test. Dat geldt trouwens ook andersom. Vroeger was je voorgoed veilig

VERVOER

Veerpont tussen Kralingen en Feijenoord in gebruik

Tussen Kralingen en Feijenoord vaart sinds 14 april een veerpontje voor fietsers en voetgangers; ideaal voor medewerkers en studenten die van Zuid naar de universiteit komen, of de Brienoord en het betaald parkeren willen mijden. De Waterbus vaart van maandag tot en met vrijdag tussen 07.07 en 18.52 uur, een overtochtje kost 96 cent.

LJ (foto: Waterbus)

SALARIS

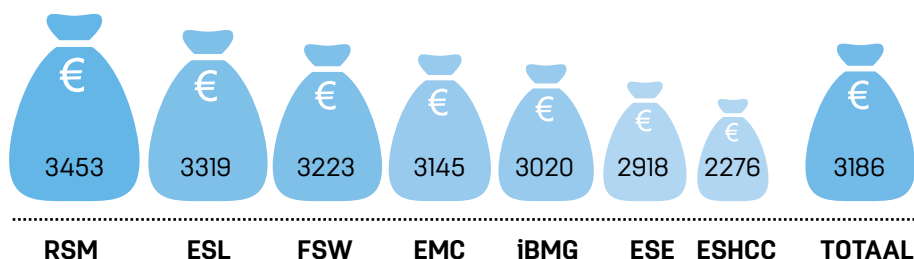
EUR-student zit gebakken

Alumni van de Erasmus Universiteit hebben gemiddeld een fors hoger startsalaris dan alumni van andere universiteiten. Gemiddeld verdienen ze maandelijks 3186 euro bruto, terwijl het landelijke gemiddelde 2576 euro per maand is. Dat blijkt uit een eerste analyse van de resultaten uit de WO Monitor, een groot onderzoek onder pas afgestudeerden van alle Nederlandse universiteiten.

In het onderzoek werden alumni die tussen oktober 2011 en oktober 2012 hun master afrondden, bevraagd over de overgang van studie naar werk, de voorbereiding op de arbeidsmarkt en de kwaliteit van de master. De meest opvallende uitkomst is dat afgestudeerden van de Erasmus Universiteit maandelijks gemiddeld zo'n 600 euro bruto meer verdienen dan afgestudeerden van andere Nederlandse universiteiten. Ook lijken ze sneller een baan te vinden. De alumni die actief zijn op de arbeidsmarkt hadden gemiddeld 2,4 maanden nodig om een eerste baan te vinden. Alleen afgestudeerden van de TU Eindhoven vonden gemiddeld sneller werk.

RSM-alumni verdienen gemiddeld het meest, maandelijks ontvangen zij 3453 euro bruto. Afgestudeerden van de ESHCC verdienen bruto 2276 euro per maand. De WO Monitor is een tweejaarlijks onderzoek van universiteitenvereniging VSNU en het IVA (een Tilburgs instituut dat onderzoek doet naar onderwijsvraagstukken). Dit jaar werden alle alumni van Nederlandse universiteiten die tussen oktober 2011 en oktober 2012 hun master afrondden benaderd. Van de ruim tweeduizend afgestudeerden van de Erasmus Universiteit vulden er 444 de survey in. Universiteiten maken zelf analyses van de data. TF

Gemiddeld bruto inkomen per faculteit

REORGANISATIE

Het is vooral een kaasschaafoperatie

De vakbonden maken zich zorgen over de op handen zijnde reorganisatie bij de EUR. Het is voorlopig vooral kaas schaven, zonder veel inhoudelijke keuzes te maken. Dat zegt Jan Sirks, voorzitter van het EUROPA (het overlegorgaan van de vakbonden op de Erasmus Universiteit).

Er wordt een reductie van fte's opgelegd, gebaseerd op een rapport van consultancybureau Berenschot. De norm voor overhead van universiteiten is volgens Sirks een kunstmatige constructie om bezuinigingen door te voeren.

“Het heeft weinig te maken met het werk dat mensen doen. Op sommige plekken kan het natuurlijk efficiënter, maar lang niet overal kun je zeggen ‘doe je werk 20 procent sneller’.” De vakbonden zouden graag zien dat er ook inhoudelijke keuzes worden gemaakt. “Er moeten 110 fte's uit, dat is bijna 20 procent van het ondersteunend personeel. Die mensen zitten echt niet met hun armen over elkaar, dus je zult ook moeten bepalen welke taken verdwijnen. Anders moeten we straks gewoon hetzelfde werk doen met veel minder mensen.”

Het EUROPA trekt voor de aankomende reorganisatie samen op met de Universiteitsraad en de dienstcommissies. De drie overlegorganen zullen zoveel mogelijk proberen met een gezamenlijk standpunt te komen en hameren erop dat ze het proces niet willen vertragen. Ook zouden ze graag een soort ombudspersoon zien, een neutraal loket waar mensen met vragen of klachten terecht kunnen. “Medewerkers zullen daarmee niet snel naar hun leidinggevende of personeelszaken gaan, terwijl het ontzettend belangrijk is dat ze hun verhaal kwijt kunnen en worden geholpen.” TF

Lees op p. 16 meer over de reorganisatie

CIJFER

10.037

euro is er opgehaald met de Erasmus Charity Run: medewerkers, studenten en alumni liepen op 13 april de tien kilometer van de Rotterdamse marathon – een enkeling waagde zich aan de hele. De opbrengst is voor de stichting Playing for Success, die Rotterdamse kinderen helpt om beter te worden in taal, rekenen en ict. LJ

KORTAF

VESTIA ZET HUURVERHOOGING DOOR

Vestia gaat de huurprijzen voor nieuwe huurders fors verhogen. In 2015 wil Vestia voor woningen die voorheen onder Stadswonen vielen een gemiddelde huurprijs hanteren van 94 procent van het maximaal redelijke tarief (dat wordt vastgesteld op basis van een puntensysteem). Dit jaar moet de gemiddelde huurprijs al 92 procent van dat tarief zijn. Toen Vestia in 2011 studentenhuusvester Stadswonen overnam is afgesproken dat huurders 85 procent van het maximaal redelijke tarief zouden betalen. Stichting Huurdersbelang Stadswonen, dat de belangen van bewoners behartigt, adviseerde eerder al negatief op de voorgestelde huurverhoging. **TF**

NETWERKCLUB OP DE EUR

Netwerken, trainingen volgen en kennis delen: met Young@EUR hopen de oprichters de carrière van jonge medewerkers van de EUR beter te ondersteunen. Zowel wetenschappelijke medewerkers als ondersteunend personeel zijn welkom. Met workshops, lezingen, lunches en borrels willen de initiatiefnemers dat de 'jongeren' elkaar beter leren kennen. Op 6 mei organiseert de nieuwe organisatie een kick-offlunch voor alle EUR-werknemers onder de 36 jaar. **EH**

WEINIG OPLEIDINGSPLAATSEN BIJ ADVOCATENKANTOREN

Net afgestudeerde juristen komen steeds moeilijker aan de bak bij een advocatenkantoor. Het aantal instromende advocaat-stagiairs is de afgelopen twee jaar flink gedaald. Het ziet er dramatisch uit, meldt vakblad *Mr.*. In maart 2014 begonnen 382 stagiairs aan de beroepsopleiding, terwijl dat er vorig jaar rond deze tijd nog 528 waren: een daling van 28 procent. Voor afgestudeerde wo-juristen is het arbeidsmarktperspectief de komende jaren niet goed, waarschuwde het Maastrichtse Researchcentrum voor arbeidsmarkt en onderwijs (ROA) eind vorig jaar in haar prognoses. Omdat er amper juristen met pensioen gaan of een baan aannemen in een andere sector en het aantal studenten blijft stijgen, is er weinig ruimte voor nieuwkomers. **HOP**

Een race op de trappen van het H-gebouw

Tientallen studenten verzamelden zich 16 april in het trappenhuis van het H-gebouw voor de door Erasmus Sport georganiseerde trappenloopwedstrijd. Deelnemers konden individueel of in een groep meedoen, en kiezen voor tien of achttien trappen, of aan beide races meedoen. Erasmus Sport Café won bij de teams. Job Heidkamp en Roos Baas wonnen de race over 18 verdiepingen. Heidkamp eindigde in 1 minuut 37 minuut en Baas deed 2 minuut 27 over dezelfde afstand. **NAH (foto: LW)**

ACHTERAF

Ironie is een veelkoppig monster

Wat: Denkcafé 'De avond van de ironie'

Waar: Arminius

Wanneer: woensdag 23 april, van 20.00 tot 22.00 uur

Gerard Reve, Full Metal Jacket, R. Kelly, karaoke, Socrates, Gert-Jan Dröge, de postpunk van het Sloveense Laibach, Theodor Holman, Alex van Warmerdam, The Joker door Heath Ledger, Pim Fortuyn, guilty pleasures, en Marokkanen als rifapen. Dit is slechts een greep uit de voorbeelden die tijdens 'De avond van de ironie' werden aangehaald om het begrip ironie te definiëren. Maar wat is het nu eigenlijk?

Ironische hipsters. Ook participatie in lage cultuur is tegenwoordig bon ton, vertelt *hard//hoofd*-columniste Ava Mees List, zolang je het allemaal maar met een knipoog doet. Zelf luistert ze graag naar R&B en draaide ze onlangs plaatjes op een R. Kelly-feestje, maar dan wel gekleed in tijgerprint. Studente Julia Peters en Koen van Eijck, hoogleraar Culturele Leefstijlen, hebben een vergelijkbaar verhaal. Ze doen onderzoek naar ironie in Rotterdamse karaokebars. Ook als hoogopgeleide met veel cultureel kapitaal kom je tegenwoordig weg met een avondje ABBA imiteren. Als je er maar een ironische draai aan geeft. Straks denken je vrienden nog dat je echt graag uit volle borst het lijflied zingt.

Het publiek bepaalt of iets ironie is. Dat is volgens film- en literatuurwetenschapper

Peter Verstraten van de Universiteit Leiden de huidige trend, vooral in de Amerikaanse cinema. De kijker moet het zelf maar uitzoeken. Er worden allerlei thema's tegen de muur gekwakt, en een ironische parodie is een van de mogelijke interpretaties. Verstraten noemt bijvoorbeeld de Sloveense postpunkband Laibach. De band, doorspekt met nazi-symboliek, verering van het autoritaire, en militarisme, trok haar act zo ver door dat menige presentator of interviewer niet meer wist of het nu echt fascisten waren. Als het aan ze werd gevraagd, antwoordden de bandleden stevast: "We are fascists as much as Hitler was a painter."

De ironie is in de verdrukking. Schrijver P.F. Thomése schreef vorig jaar in *NRC Handelsblad* een liefdesverklaring aan de ironie. Het publieke debat is volgens hem humorloos en zonder ironie. Socioloog Merijn Oudenampsen is dat absoluut niet met hem eens. Volgens hem is de ironie via Gerard Reve, Pim Fortuyn, *GeenStijl* en Martin Bosma juist terug van weggeweest. Het rechts-populisme staat bol van de ironie, carnavaleske humor met grof taalgebruik om dingen te kunnen zeggen die eerder niet gezegd mochten worden. Volgens Thomése is het niet meer dan schamperheid of honen.

Echt ironisch was de totale verwarring die ontstond bij vragen uit de zaal, waarvan niemand wist of ze dubbelzinnig bedoeld waren.

Tim Ficheroux

PC-BEVEILIGING

Wijzig ERNA-wachtwoord om misbruik door 'Heartbleed' te voorkomen

'Heartbleed', het lek in beveiligingssysteem van OpenSSL, zorgde afgelopen weken wereldwijd voor grote onrust. Hackers zouden met gelekte gegevens aan de haal kunnen gaan. Medewerkers en studenten van de EUR werd aangeraden hun ERNA-wachtwoord te wijzigen om misbruik van gegevens te voorkomen, en kort daarna weer om dat niet te doen.

De afgelopen weken gonsde het van de berichten en geruchten over 'Heartbleed', het beveiligingslek in OpenSSL. Dat is een technologie die het internetverkeer tussen servers en websites beveiligt. Denk bijvoorbeeld aan het beschermen van gegevens bij internetbankieren en het afschermen van e-mail. Door het lek in de beveiliging kunnen hackers mogelijk gegevens achterhalen van internetgebruikers.

Ook de EUR maakt gebruik van dergelijke beveiligingssysteem en kreeg zodoende te maken met de risico's van Heartbleed. "Door het lek ontstond de mogelijkheid dat wachtwoorden en inlognamen van gebruikers konden lekken", licht Marlies Staphorsius van de servicedesk ssc ICT, toe. "Er zijn geen aanwijzingen dat dit bij de EUR gebeurd is. Omdat dit niet met honderd procent zekerheid is vast te stellen, hebben we alle ICT-gebruikers van de EUR het advies gegeven hun ERNA-wachtwoord te wijzigen."

Daarom kregen op 16 april alle medewerkers en studenten het advies dat hoewel alle mogelijke problemen rondom het lek op de EUR waren opgelost, toch het ERNA-wachtwoord te wijzigen. Een dag later kregen medewerkers echter een bericht vooral nog te wachten met de aanpassing van het wachtwoord. Wat was er aan de hand?

"Wijzigingen in het ERNA-account worden op de verschillende systemen gesynchroniseerd", stelt Staphorsius. "Bij sommige accounts werd dit echter niet op de eigen computer gesyn-

chroniseerd, waardoor mensen niet bij hun 'Home-folder' konden." Dit probleem stond los van het beveiligingslek. Om te voorkomen dat medewerkers niet bij alle nodige documenten zouden kunnen, werd geadviseerd nog even te wachten met het aanpassen van de accountgegevens.

Inmiddels zijn de problemen rondom de synchronisatie ook opgelost en kunnen ERNA-gebruikers weer veilig bij alle benodigde gegevens. Het advies om hun wachtwoord te wijzigen, blijft staan. Misbruik van wachtwoorden en gevoelige gegevens is moeilijk te merken, maar in de inbox van een universitair medewerker zit vermoedelijk genoeg interessante informatie. "Over het algemeen is het voor iedere computergebruiker verstandig om het wachtwoord iedere drie à vier maanden te wijzigen", aldus Staphorsius. EH

VERKIEZINGEN U-RAAD

Campagnesubsidie wordt voor iedereen 120 euro

Kandidaten voor de Universiteitsraad krijgen voortaan elk 120 euro om te spenderen aan hun campagne.

De verkiezingen voor de Universiteitsraad, faculteitsraden en dienstcommissies zijn van 13 tot en met 21 mei. In die week zal er vooral campagne gevoerd worden, en daar kunnen de studenten de campagnesubsidie voor gebruiken. Dat dit bedrag per kandidaat vaststaat, is op 29 april veranderd. Voorheen stelde de universiteit 544 euro beschikbaar aan een faculteit met twee studentzetels in de U-raad, en de helft aan faculteiten met één studentzetel. Dit bedrag werd evenredig verdeeld onder kandidaten van eenzelfde faculteit.

Dat vonden de raad en het College van Bestuur niet eerlijk meer, omdat juist bij de grotere faculteiten meer studenten zich kandidaat stellen. En die hebben het campagnegeld harder nodig om zich te profileren, in vergelijking met een faculteit waar de concurrentie met minder kandidaten kleiner is.

Daarom krijgt ieder nu hetzelfde bedrag, met een maximale campagnesubsidie van in totaal 3264 euro. Als er meer kandidaten zijn, moeten zij het doen met een kleiner bedrag.

Studenten krijgen het geld niet zomaar op hun rekening gestort; zij moeten eerst een campagneplan met begroting ter goedkeuring sturen naar het Centraal Stembureau. Tot nu toe hebben vier van de 21 kandidaten dat gedaan. LJ

PILLETJES

3 van de 10 EUR-studenten gebruiken harddrugs

Drie op de tien EUR-studenten heeft wel eens harddrugs gebruikt. Dat blijkt uit een onderzoek van Credo Magazine, het blad van faculteitsvereniging Cedo Nulli van de sociale faculteit.

Robbert de Hoogh (24), hoofdredacteur van *Credo Magazine* en schrijver van het artikel, vertelt dat de redactie in haar eigen omgeving steeds vaker verhalen hoorde over mensen die weleens een pilletje slikken tijdens het uitgaan. De redactie won advies in bij het Trimbos Instituut (instituut voor verslavingszorg) om het onderzoek op te zetten en over de risico's van het gebruik van harddrugs.

In een online enquête, die onder een groot aantal EUR-studenten verspreid werd en waarop 365 studenten van 7 verschillende faculteiten reageerden, geeft 30 procent van de respondenten aan weleens harddrugs te hebben gebruikt. XTC is veruit de populairste drug onder EUR-studenten; 29,1 procent geeft aan ooit te hebben geëxperimenteerd met het middel. Daarnaast geeft nog eens 31 procent van de ondervraagden aan nooit een pilletje te hebben geslikt, maar het wel ooit te willen proberen.

Ook cocaïne (12,7 procent) en speed (11,5 procent) worden wel eens gebruikt door de Rotterdamse student. Harddrugs lijken het populairst onder studenten van de RSM, van hen gebruikte 35,2 procent weleens iets. Bij het Erasmus MC worden minder drugs gebruikt, daar gaf een kwart van de studenten aan ooit harddrugs te hebben genomen.

Het artikel over drugsgebruik onder studenten verschijnt deze week in de nieuwe editie van *Credo Magazine*.

TF

4

VRAGEN AAN

Lisa de Schepper (20), studente Algemene Cultuurwetenschappen en voorzitter van faculteitsvereniging Histartes, dat per 1 mei door het leven zal gaan als Ace.

Waarom volstond de naam Histartes niet langer?

“Allereerst omdat de faculteit heel sterk aan het internationaliseren is. We hebben IBCoM, dat is een Engelstalige studie met veel internationale studenten. Daarnaast start volgend jaar een bachelor ACW in het Engels. Geschiedenis is dan nog de enige Nederlandstalige studie. Daarnaast staat Histartes natuurlijk voor History en Art, terwijl de faculteit veel meer biedt dan alleen geschiedenis en cultuur. Histartes is een leuke, ouderwetse naam, maar bijvoorbeeld IBCoM-studenten hebben daar niets mee.”

Hoe hebben jullie de nieuwe naam gekozen?

“We hebben eerst een naamswijziging voorgesteld aan de ALV, en een wedstrijd gehouden waarbij leden namen konden inzenden. Uit zo'n twintig inzendingen waren we er als bestuur vrij snel uit welke naam onze voorkeur had. Ook de Raad van Bestuur van onze stichting en de afdelingshoofden van de faculteit waren enthousiast over Ace.”

Het deed ons vooral denken aan tennis of kaartspelletjes...

“Knap dat je daar op komt, want niet iedereen legt die link. Ace betekent vaak dat je ergens in excelleert, ook in veel kaartspellen, en inderdaad bij tennis. De nadruk ligt bij ons vooral op ace in de zin van je op positieve wijze onderscheiden en iets extra's doen om succes te behalen. Als je bij onze vereniging komt doe je dat ook: je wordt actief in een commissie, komt op borrels om medestudenten te ontmoeten en bezoekt onze carrièredagen. Ace your future bij Ace.”

Is het ook nog een afkorting ergens van?

“Nee, de letters staan verder nergens voor. Het ging ons vooral om de positieve betekenis van het woord Ace. En afkortingen zijn eigenlijk redelijk ouderwets, en ook onhandig op een internationale universiteit.” TF

On the catwalk

Met als thema impact – in lijn met het EUR-motto in dit jubileumjaar – vond donderdag 10 april in de Hollywood Music Hall in Rotterdam de jaarlijkse modeshow van The New Fashion Society plaats. Onder belangstelling van circa honderdvijftig gasten werden de creaties getoond van een bont spectrum aan ontwerpers, onder wie designers afkomstig van de prestigieuze Belgische modeacademie Atelier Lannaux. The New Fashion Society wordt gerund door studenten van de Erasmus Universiteit Rotterdam. De club is opgericht om creatieve studenten met een passie voor mode en kunst samen te brengen door middel van een variëteit aan evenementen en lezingen door grote en minder grote namen uit de mode-industrie.

GvdE (foto: MB)

DE QUOTE

‘They taste like pizza actually. Interesting.’

> aldus de Vietnamese IBCoM-student Ngô Minh Công die op de redactie van EM een typisch Hollandse snack kreeg voorgezet.

Benieuwd wat er volgens deze student naar pizza smaakt? Ga naar www.erasmusmagazine.nl of scan de qr-code lees meer op www.erasmusmagazine.nl

(ON)GEHOORD

(On)gehoord is de brieven- en opinierubriek van Erasmus Magazine. De pagina's staan open voor iedereen die wil reageren op de inhoud van Erasmus Magazine of een opiniebijdrage wil schrijven over zaken die de Erasmus Universiteit in de meest brede zin, of het hoger onderwijs in het algemeen betreffen. Anonieme bijdragen worden niet geaccepteerd. Inzenders dienen hun naam, adres en telefoonnummer of e-mailadres bij de redactie bekend te maken. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, dan wel (in overleg) aan te passen. Wilt u reageren, stuur uw bijdragen dan naar redactie@em.eur.nl

BRIEF

Religie en wetenschap bijten elkaar niet

Wetenschap en religie zouden elkaar 'naar de aard van de zaak' niet verdragen, aldus EM-columnist Zihni Özdi. Een te negatieve benadering van de verhouding tussen religie en wetenschap, zeggen emeriti hoogleraren Bart en Van der Wal. Meer aandacht voor wetenschapsgeschiedenis zou een eind kunnen maken aan dit hardnekkige misverstand.

Columns zijn in het algemeen geen stukken om op te reageren, luchtig bedoeld als ze zijn. We maken een uitzondering voor Zihni Özdi's column 'Big Bang' in *EM 15* (27 maart 2014 jl.). Daar wordt, naar het lijkt in ernst, de oude koe uit de sloot gehaald dat religie en wetenschap niet alleen in (vele) concrete gevallen, maar naar de aard van de zaak elkaar niet verdragen. En weer worden het Galilei-proces en het religieuze conservatisme in de Verenigde Staten als bewijs aangehaald.

Nu is het een niet te ontkennen feit dat religie en wetenschap regelmatig met elkaar overhoop liggen. Maar dat geldt ook voor de politiek of het bedrijfsleven en de wetenschap. Zijn de relaties van de wetenschap met die gebieden dan ook wezenlijk alleen maar conflictueus? En moeten we uit de houding van Erdogan of de Chinese regering met betrekking tot twitter en facebook concluderen dat ICT en politiek naar de aard van de zaak niet sporen?

Özdi belicht alleen de negatieve kant van de verhouding van religie en wetenschap en beweert 'dat hoe minder religie van invloed is op wetenschap, hoe verder we komen.'. Dat is wel heel kort door de bocht. De relatie van religie en wetenschap is een veel gecompliceerder aangelegenheid en heeft naast een negatieve ook een positieve kant.

Vele grote wetenschappers zoals Kepler, Newton, Faraday, Planck, Einstein, Jung enz. waren diep religieuze mensen, wel van een heel bepaalde open signatuur, maar niettemin. En dan niet zo dat wetenschap en religie bij hen onverbonden naast elkaar stonden, maar dat hun wetenschappelijke inzichten door hun religieuze overtuigingen in positieve zin beïnvloed zijn.

Ook in meer algemene zin lopen er vele positieve verbindingslijnen van de religie naar de wetenschap. Zo maakte de 20e-eeuwse wiskundige en filosoof Whitehead eens de opmerking 'dat het geloof in de mogelijkheid van wetenschap [nl. dat de werkelijkheid geordend in elkaar steekt] een onbewust derivaat van de middeleeuwse theologie is [vanwege haar vertrouwen in de redelijkheid van de Schepper]'.

Een van de dingen die in de verhouding van religie en wetenschap steeds weer voor verwarring zorgen, is dat wetenschap en religie, indien goed verstaan, op verschillende niveaus liggen: de wetenschap op dat van de feiten en hun verklaring, de religie op dat van de zin en betekenis van de dingen en de duiding daarvan. Wanneer dat vergeten wordt en zij geacht worden op hetzelfde niveau te opereren, worden zij tot elkaars concurrenten met alle kortsluitingen van dien. Dat misverstand vinden we bij 'orthodoxe' religieuze groepen en bij vele van religie afkerige wetenschappers zoals Özdi.

Een verder punt is dat de wetenschap functioneert bij de gratie van een hele serie buitenwetenschappelijke factoren van meer algemene sociale en culturele aard. Tot die buitenwetenschappelijke factoren hoort de religie, al werkt dat zoals Whitehead al aanduidt voornamelijk indirect en blijft het op die manier voor een oppervlakkige beschouwer buiten beeld. Dan krijgen we het in veel (helaas ook wetenschappelijke) kringen gangbare maar wetenschaps-historisch incorrecte verhaal van Özdi. Nu dit in ons universiteitsblad opduikt vinden wij een reactie noodzakelijk.

We denken ook dat een deel van het probleem met dit soort opvattingen is dat in de curricula van de meeste disciplines de geschiedenis van het eigen vakgebied, laat staan van de wetenschap in het algemeen, nauwelijks nog een plaats heeft (de leerstoelen van die gebieden zijn ofwel afgeschaft of gemarginaliseerd). Zo'n onderdeel zou er gevoeliger voor kunnen maken hoe gecompliceerd en vaak subtiel de relaties van de wetenschap met de culturele omgeving zijn. Dat met andere woorden de wetenschap wat de *context of discovery* betreft vaak teert op buitenwetenschappelijke, onder meer religieuze resources. Ofwel dat zij aanmerkelijk minder autonoom is dan vaak aangenomen wordt. Iets meer van die voor een echte academische opleiding noodzakelijke achtergrondkennis en een snuffie filosofie zouden ons kunnen behoeden voor ongenueanceerde verhalen als die van Özdi.

Prof. dr. H. Bart, emeritus hoogleraar Wiskunde

Prof. dr. G.A. van der Wal, emeritus hoogleraar Wijsbegeerte

EDDN

> EN DAN DIT NOG...

...voor al het kleine nieuws dat niet onvermeld mag blijven.

Tips? redactie@em.eur.nl

> De EFR heeft het verpest voor de rest

Weten jullie nog, dat gave flyboarden op de vijver naast 'De Glasbak' tijdens de EFR Business Week in maart? Dat ging niet helemaal lekker. Na een kwartiertje moest de stunt gestaakt worden, omdat het flyboardfestijn meer een waterplant-boardfestijn was geworden. Over het water scheren en vliegen is toch een stuk minder stoer als je een meter waterplantjes aan je voeten meesleept. EDDN vernam dat er laatst een duiker in de vijver is gesprongen om te kijken of de opmerkelijk rijke vijverflora de Business Week heeft overleefd. Kon hij ondertussen mooi controleren of de bodem niet had geleden onder de stunt.

Daaronder bevindt zich immers de warmte/koudeopslag van het Erasmus Paviljoen.

Het goede nieuws is dat het allemaal wel meeviel, de vijver lijkt op een paar dode planten na weinig schade te hebben opgelopen. EDDN kreeg echter ook slecht nieuws te horen: leuke dingen op de vijver zitten er voorlopig niet meer in. Slechts een klein stukje, helemaal achteraan, mag nog gebruikt worden voor evenementen. Dat betekent dus geen bootjes tijdens de openluchtbioscoop, geen verkoelend bad in de zomermaanden, en geen nieuw wedstrijdabad voor Ragnar. Gelukkig ligt er naast de UB ook nog een plasje water. Wij jagen de pasgeboren meerkoetjes wel even weg.

VAN DER SCHOT

120 EURO CAMPAGNESUBSIDIE VOOR U-RAAD KANDIDATEN

ZIHNI ÖZDİL

Captain America

"The only reason I'm in Hollywood is that I don't have the moral courage to refuse the money", aldus Marlon Brando. Hiermee doelde hij op de nagenoeg inherente oppervlakkigheid en commercie van Hollywoodfilms, waarvan de meeste een zo breed mogelijk publiek willen bereiken en daarom scherpe of 'moeilijke' inhoud vermijden.

Ik zou als gretige consument van Hollywoodfilms kunnen zeggen: "The only reason I love to watch Hollywood movies is that I don't have the moral courage to face the indoctrination of my childhood".

Elke nieuwe Hollywoodblockbuster moet ik gezien hebben. Of het nou de twintigste *Die Hard*-sequel, is of de twaalfde *Transformers*-film of de zoveelste superheldenfilm. Ook filmsequels die na decennia de draad weer oppakken – omdat Hollywoodstudio's ook dondersgoed weten hoe jeugdsentimenten werken – neem ik gretig af, zoals de vierde *Indiana Jones*-film van een paar jaar terug. Ik heb een bijna obsessieve drang om die films te gaan zien. En er grof voor te gaan betalen, vooral als het in 3D is; nog een manier van filmstudio's om de kassa iets harder te laten rinkelen. En het lijkt niet uit te maken dat ik elke keer weet dat ik teleurgesteld ga worden en, vooral in het geval van 3D, met hoofdpijn de bioscoop weer uit ga lopen.

Als kind van de jaren tachtig ben ik opgegroeid met tekenfilms, tv-series en speelfilms waarin *Reaganesque bravado* het toonbeeld waren van mannelijkheid. Noem ze maar op: *He-man* (de naam zegt het al), *Transformers*, *Rambo*, *Knightrider* enzovoorts. De superieure technologie van het Amerikaanse wapentuig en de viriliteit van de – liefst van veel spierbundels voorziene blanke – Amerikaanse held was een obligate boodschap voor ons kinderen in 'het vrije Westen'.

Dertig jaar later lijkt er niet veel te zijn veranderd. Commerciële patriarchen en jingoïsme voeren nog steeds de boventoon in veel Hollywoodblockbusters. Zo is *Captain America* (Marvel Studios, 2011) nog geen 'echte man' aan het begin van de film. Pas wanneer hij via een ingreep zijn iele lichaam inwisselt voor een massa spierbundels verandert hij in een 'held'. De impliciete boodschap? 'Zonder steroïden kom je er niet!' of zoiets.

Soit, er zijn tegenwoordig ook steeds meer vrouwelijke en niet-witte (super)helden. Hoewel ze toch vaak de *side-show* zijn. De Afrikaans-Amerikaanse *War Machine* blijft het hulpje van Iron Man. In *Die Hard 4* (2007) wordt de dochter van Bruce Willis gekidnapt door de boeven en blijft passief op de achtergrond, terwijl zijn zoon in *Die Hard 5* (2013) net zo heldhaftig meedoet met de actie. Uiteindelijk is het dus de blanke man, nee de blanke Amerikaanse man, die de klus klaart. En toch zal ik die films gretig blijven bekijken. Is dat hypocriet van mij? Wellicht. Maar met steeds grijzer wordende slapen en een steeds meer aftakelend lichaam is 100 minuten lang terugkeren naar mijn sprankelende kinderjaren onbetaalbaar.

Ik ga daarom morgen naar *Captain America 2*. In 3D. Vergeef me.

Zihni Özdil is wetenschappelijk docent Wereldgeschiedenis en promovendus aan de ESHCC

Geld verdienen met wetenschap: het valorisatiecentrum helpt

De universiteit gaat meer kennis naar de maatschappij brengen. Wetenschappers moeten uit de ivoren toren komen, vertellen wat ze ontdekt hebben, en als het even kan hun onderzoek in producten omzetten. Het nieuwe valorisatiecentrum helpt ze daarbij. **tekst** Thessa Lageman **illustratie** Unit20

“Goh, wat is er veel belangstelling”, zegt collegevoorzitter Pauline van der Meer Mohr bij binnenkomst op de elfde verdieping van de Rotterdam Science Tower. Zij opent op deze avond de zeventiende april het Erasmus Centre for Valorisation. Rond de honderdvijftig bezoekers zijn erop afgekomen. Ze hebben een sticker opgeplakt met daarop hun naam en de sector waarin ze werken, *Science, Business, Policy of Intermediary*. De meeste mensen komen uit de zakenwereld en zijn erin geïnteresseerd om wetenschappers te ontmoeten, zoals de vrouw die onlangs een 3D-printbedrijf oprichtte en de man van een consultancybedrijf. *Business meets science*, is dan ook het credo van dit samenzijn. Kennisvalorisatie gaat om het brengen van wetenschappelijk onderzoek naar de markt en de maatschappij. De EUR stond afgelopen jaar niet in de top vijf van Nederlandse universiteiten die het meeste aan valorisatie doen. De *Elsevier ScienceWorks* valorisatieranking beoordeelt de universiteiten op ondernemerschap, communicatie en samenwerking. De EUR zou wat meer aan valorisatie moeten doen, vindt ook het bestuur. Daarom is er een speciaal centrum in de *Science Tower* in het leven geroepen. Niet alleen het College van Bestuur hamert erop dat valorisatie meer aandacht moet krijgen, ook de overheid benadrukt de importantie ervan. ‘Het belang voor de maatschappij’ is een van de drie criteria in het nieuwe *Standaard Evaluatie Protocol 2015-2021*, waarin staat hoe het wetenschappelijk onderzoek in Nederland beoordeeld moet worden, naast ‘onderzoekskwaliteit’ en ‘de mate van toekomstbestendigheid’.

‘Het gevolg van valorisatie is niet minder, maar meer nieuwsgierigheid gedreven onderzoek’

> Eric Claessen, ondernemer en hoogleraar Kennisvalorisatie

Meer fundamenteel onderzoek

De afgelopen maanden gingen de medewerkers van het valorisatiecentrum langs alle faculteiten om van de decanen te horen wat de beste onderzoeksgroepen zijn, en om te kijken met welk onderzoek wat te verdienen valt. Hoewel wetenschappers altijd kunnen bellen of langskomen met vragen over het onderwerp valorisatie, richt het centrum zich vooral nog op enkele veelbelovende projecten. Het is

namelijk een BV, die zichzelf terug moet verdienen. Inmiddels zijn er zeven ideeën voor projecten geselecteerd. Zo gaan economen en filosofen waarschijnlijk samen een *serious game* ontwikkelen om CEO's en topambtenaren te helpen bij het nemen van moeilijke beslissingen. En bij geschiedenis wordt gekeken of museumcuratoren bijgeschoold kunnen worden, bijvoorbeeld in de Verenigde Arabische Emiraten, waar veel vraag is naar dit soort kennis, en genoeg geld.

Een voorbeeld van onderzoek dat al met succes gevaloriseerd is, is een computerspel voor spoedeisende hulp dat het Erasmus MC vorig jaar liet ontwikkelen. De basistraining is er voor de helft van de tijd mee gereduceerd en inmiddels wordt het spel aan andere ziekenhuizen verkocht.

“Met het geld dat door valorisatie verdiend wordt, kunnen weer nieuwe banen gecreëerd worden voor wetenschappers”, zegt Linda van de Burgwal, director Business Development bij het valorisatiecentrum. Volgens haar is de angst bij wetenschappers dat er door valorisatie geen plaats meer is voor fundamenteel onderzoek de laatste jaren flink afgenomen. “Wetenschappers zien nu steeds meer dat ze er ook wat aan kunnen hebben.”

Het opwerpen van bezwaren ligt achter ons, vindt de directeur van het centrum Eric Claassen, die ook ondernemer is en hoogleraar Kennisvalorisatie aan het Erasmus MC. “Het gevolg van valorisatie is niet minder, maar meer door nieuwsgierigheid gedreven onderzoek”, bezweert hij. “Maar daar is dus eerst meer geld voor nodig.”

Valorisatiehandboek

Veel wetenschappers weten nog niet precies hoe ze hun onderzoek kunnen valoriseren. Bewustwording is dan ook de eerste stap, zegt Claassen. Valorisatie kan op vier manieren, volgens hem: kennis om de kennis, kennis om er geld mee te verdienen, kennis voor sociaal welzijn en kennis voor cultuur. Zelf houdt hij zich met de eerste twee soorten bezig, maar het beste is als er in een vakgroep mensen zitten die zich met alle vier bezighouden, vindt hij.

Na de zomer wil het valorisatiecentrum een handboek uitbrengen over het onderwerp. Het moet voor wetenschappers van alle vakgebieden uit heel Nederland bruikbaar zijn. Bezoekers aan de Science Tower konden zich opgeven als coauteur van het boek; 75 mensen deden dat.

“Is het over een paar jaar *Business loves Science* in plaats van *Business meets Science*?”, vraagt de host van de avond aan de directeur van het valorisatiecentrum. “Nee, dan is het *Science loves Business*!”, antwoordt hij met brede glimlach. Vervolgens schiet hij samen met Van der Meer Mohr een koker af, waar witte confetti uitkomt dat over het publiek uitwaaiert. Het valorisatiecentrum is geopend. De bezoekers kunnen zich op de borrel storten en gaan netwerken.

Valorisatie om de wereld te verbeteren

De dag voor de opening van het valorisatiecentrum vond op het International Institute for Social Studies (ISS), de Haagse afdeling van de EUR, ook een middag over valorisatie – of ‘social impact’ plaats. Het gaat om kennis terugbrengen naar de maatschappij die ervoor betaald heeft, vond een van de deelnemers. Onze verantwoordelijkheid nemen om beleid en levens van mensen te verbeteren, volgens een ander. Het ISS adviseert en traint bijvoorbeeld politici, ambtenaren en medewerkers van ngo's, en verdient daar natuurlijk ook geld mee.

We moeten nu in valorisatie investeren, anders gaan we achterlopen, benadrukte een bestuurder. Tegelijkertijd moeten we ervoor zorgen dat we geen ‘bed fellow’ van de grote bedrijven worden, waarschuwde een wetenschapper. Inderdaad, over autonomie en objectiviteit mag geen twijfel bestaan, reageerde de bestuurder.

Wetenschappers zouden tijd moeten inbouwen in hun onderzoek voor het bekendmaken van de resultaten, raadde iemand aan, en dus goede contacten moeten onderhouden met de pers. Al kan het praten met de media ook een beetje verslavend zijn voor sommigen, waarschuwde iemand. En dan kan informatie die niet klopt verspreid worden, wat leidt tot een negatieve invloed. Dus kunnen wetenschappers zich beter bij hun specifieke onderzoek houden, in plaats van hun mening overal over te geven. Nee, deelname aan een breed publiek debat is juist belangrijk, vond een wetenschapper, al moet de invloed van onderzoekers niet overschat worden.

Maar hoe valorisatie gemeten kan worden in de beoordeling van wetenschappers en onderzoeksgroepen leek niemand te weten. Dus blijven de meeste wetenschappers zich waarschijnlijk voorlopig richten op de harde criteria waar ze op beoordeeld worden, namelijk genoeg publicaties in de juiste bladen, al is de nadruk op de productiviteit in het nieuwe *Standaard Evaluatie Protocol* van de overheid minder groot geworden.

Wat vinden onze wetenschappers van het valorisatiecentrum?

Hoogleraar Eric van Heck van de Rotterdam School of Management vindt het een goed idee dat het centrum geopend wordt voor wetenschappers die nog niet zoveel met valorisatie doen, zegt hij, terwijl hij wacht op zijn tosti in de Foodcourt. Hij en zijn collega's van de RSM doen al heel veel aan valorisatie, vertelt hij. De faculteit werkt namelijk veel samen met bedrijven en geeft colleges aan zowel studenten, als mensen uit het bedrijfsleven.

Edeltraud Lenk van iBMG en Wilma Stolk van het Erasmus MC lunchen samen, en hebben net als Van Heck nog niets gehoord over het nieuwe centrum. Ze doen onderzoek naar minder bekende soorten tropische ziekten. Ze vragen zich af hoe hun eigen onderzoek gevaloriseerd kan worden: wat zou dat precies inhouden, en wie wordt dat beter van? Ook vragen ze zich af wie valorisatie meet en hoe, en wie bepaalt wat waarde heeft. Zullen daar bijvoorbeeld ook gewone burgers bij betrokken worden of alleen politici en zakenmensen? Als valorisatie meer bekendheid voor hun onderzoek kan opleveren, zou dat wel goed zijn. Misschien dat uiteindelijk dan meer mensen die een tropische ziekte hebben genezen kunnen worden, en wellicht levert het subsidies op voor verder onderzoek.

‘We gaan niet met mensen sollen’

Collegevoorzitter Pauline van der Meer Mohr had gehoopt nooit meer te hoeven reorganiseren toen ze op de universiteit kwam werken. Helaas, zegt ze, moet dat nu toch, om te kunnen blijven investeren. **tekst** Wieneke Gunneweg **fotografie** Ineke Oostveen

Pauline van der Meer Mohr: ‘We proberen het zo pijnloos en zorgvuldig mogelijk te laten verlopen.’

Waarom is deze reorganisatie nodig?

“Vooral omdat we willen – en niet alleen willen – maar ook moeten blijven investeren in beter onderzoek en onderwijs. In de begroting reserveren we al jaren een bedrag van 17 miljoen euro als zogeheten vrije ruimte van het College van Bestuur om te investeren. Dat is een minimaal bedrag en dat willen we zo houden. Allereerst is het zo dat loon- en prijsstijgingen niet worden gecompenseerd, en moeten worden opgevangen in het bestaande budget. Tegelijk gaan er steeds meer jongeren naar hbo- en wo-opleidingen, terwijl het budget vanuit de overheid gelijk blijft; we krijgen dus minder geld per student. Daarbovenop speelt bij deze universiteit dat we op termijn minder groei verwachten dan elders, waardoor we marktaandeel verliezen, en daarmee ook inkomsten aangezien de overheid haar budget daar ook op baseert. Kortom: als we die 17 miljoen aan vrije ruimte beschikbaar willen houden om te investeren, dan moeten we elders bezuinigen.”

Waar investeert het College van Bestuur in?

“De komende jaren investeren we 17 miljoen euro in zes strategische programma’s, onder meer rond studiesucces, *digital learning* en het vergroten van de onderzoeksimpact.”

Had de universiteit de investeringen niet een paar jaar iets kunnen verminderen?

“Nee, als je niet zelf investeert, ben je afhankelijk van derden en wordt het heel kaal. Tegelijk hebben we wel de tijd om de reorganisatie heel zorgvuldig en gespreid uit te voeren. We hebben voldoende reserve voor bijvoorbeeld afvloeiingsregelingen. We hoeven niet van de ene op de andere dag 110 fte’s te laten gaan om te kunnen blijven investeren. Tot 2018 hebben we de tijd om mensen naar buiten te begeleiden. Dus als je over drie jaar met pensioen gaat, hoef je niet bang te zijn dat je nu ineens voortijdig moet vertrekken. We proberen het zo pijnloos en zorgvuldig mogelijk te laten verlopen.”

Op welke manier gaat bepaald worden wie er moet vertrekken? “Het belangrijkste is via natuurlijk verloop. Verder gaan we in eerste instantie mobiliteit stimuleren binnen

de universiteit en kijken we of mensen die boventallig zijn, kunnen aanhaken bij nieuwe projecten. Gedwongen ontslagen willen we zoveel mogelijk voorkomen.”

Had het CvB dit niet eerder kunnen zien aankomen?

“We wisten dat we het over een paar jaar moeilijk gingen krijgen; dat het teruglopen van de studentenaantallen op ons afkwam. Daarom hebben we alle scenario’s op een rij gezet. En er is al eerder – meer ongemerkt – bezuinigd. Heel geruisloos is er binnen deze instelling een efficiëncyslag gemaakt die de lucht die in begrotingen zat, eruit heeft gehaald. Al onder BV2013 is er gekeken naar welke functies wel of niet meer moesten worden vervuld. Ook faculteiten zijn strakker gaan managen.”

U hebt in het verleden bij werkgevers in het bedrijfsleven vaker gereorganiseerd.

Wat neemt u daarvan mee? “Niemand vindt het leuk om te reorganiseren. Toen ik hier kwam werken, dacht ik ‘leuk, hier kan ik gaan investeren in plaats van reorganiseren’. Helaas moet ik ook hier gaan reorganiseren. Wat mij altijd voor ogen staat is zorgvuldigheid. We gaan niet met mensen sollen; niet willekeurig mensen van de ene dag op de andere zomaar hun baan ontnemen. Als bestuur zullen we onze besluiten onderbouwen, en transparant zijn in onze keuzes. Zo heb ik dat altijd gedaan, en zo ga ik dat nu ook doen.”

Maar bij zorgvuldigheid hoort ook traagheid, terwijl mensen bij een reorganisatie graag snel willen weten waar ze aan toe zijn.

“Het gaat zo snel als het kan, en zo zorgvuldig als het moet. We gaan mensen van werk naar werk begeleiden binnen, of zo nodig buiten de universiteit. Daarbij investeren we in her- en bijscholing waar nodig.”

Wat vraagt u van de medewerkers? “Dat ze actief verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen toekomst. En dat ze een eventueel ontslag niet persoonlijk opvatten, want zo zal het bij niemand bedoeld zijn. Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan.” **EM**

Meedoen belangrijker dan winnen? Onzin!

Topsporters die studeren voor het geval dat de sportcarrière mislukt? Niets daarvan, wat deze EUR-studenten betreft. 'Excellentie en gedrevenheid zijn kenmerken van succesvolle mensen. Ik wil op beide niveaus topprestaties leveren.'

tekst Eline Huisman fotografie Michel de Groot

'Ik heb geleerd hard te zijn en lef te hebben'

Annelien Boutens (19), tweedejaars Gezondheidswetenschappen

Sport: Indoor karten, 8-10 uur per week

Topprestatie: geplaatst voor WK karten in Brazilië, 2014

"Een beetje sturen, een beetje remmen. Dat is het dan, denken veel mensen. Maar heb je weleens iemand na een kwartiertje recreatief rijden uit een kart zien strompelen? Dan zie je al zweet en rode gezichten! Karten is fysiek zwaar. Als ik een wedstrijd rijd, verlies ik zeker een halve kilo aan vocht. Je handen ver-

krampen aan het stuur en je hele lichaam staat onder spanning. Je hebt uithoudingsvermogen en armspieren nodig.

Ik ben begonnen met karten toen ik acht jaar oud was. Mijn broer wilde na een kinderfeestje op de kartbaan bij de kids club gaan rijden. Alles wat hij deed, deed ik ook, dus ik volgde meteen. Ik was een verlegen meisje, net groot genoeg om in een karretje te mogen rijden. Bij die kids club is de basis gelegd, later bij de jeugdvereniging ontwikkelde ik mijn techniek. In totaal heb ik negen jaar les gehad. Nu is het vooral een kwestie van veel rijden. Elke baan en elke kart is an-

ders. Ik train elke donderdag in Middeburg en rijd een of twee wedstrijden per week, vaak in het buitenland. Ik heb geleerd hard te zijn en lef te hebben. Meisjes zijn terughoudender in een kart. Daar kreeg ik last van toen ik op hoger niveau ging rijden. Die verlegenheid heb ik nu van me afgeschud. Hoe beter ik werd, hoe meer plezier ik kreeg in het karten. Het werkt verslavend. Meedoen belangrijker dan winnen? Dat vind ik onzin, de lol zit in het winnen.

In Nederland wordt karten niet echt als sport gezien, laat staan als topsport. Er is geen bond voor indoor karten, en aan mijn topsportsta-

tus op de universiteit zijn heel wat e-mails naar NOC*NSF voorafgegaan. Tot nu toe heb ik er nog geen gebruik van gemaakt, ik kan goed plannen en rijd vooral in avonden en weekenden. Ik heb één keer een tentamen verknald toen ik dezelfde ochtend terugkwam van een wedstrijd in Engeland. Ook in mijn studie ben ik prestatiegericht, daar ligt mijn toekomst. Karten is een dure sport, van het prijzengeld kun je niet leven. Het gaat puur om de eer, daar haal ik veel voldoening uit. Vorig jaar werd ik wereldkampioen in de vrouwenklasse op het WK in Denemarken. In Brazilië ga ik de titel verdedigen." ➤

'Ik kan pas stoppen als ik zeker weet dat ik alles heb gegeven'

Jasper Tissen (21), derdejaars International Business Administration

Sport: Roeien, 30-35 uur per week

Topprestatie: WK roeien onder 21 in Oostenrijk, 2013

"Ik heb trainingen gehad die zo zwaar waren, dat ik echt niet meer wilde. Bijna huilend zat ik dan in de boot, ik wilde naar huis. Mijn coach Otto Koppius had aan het begin van vorig trainingsjaar gezegd: ik heb één doel, en dat is jullie naar het WK brengen. Het was mijn derde roei-jaar. Ik geloofde er niet in, maar vond het wel een

mooi plan. Mijn teamgenoot Reinier Spillenaar en ik hebben keihard gewerkt. Uiteindelijk roeiden we vorig jaar samen op het WK onder 23 jaar in Oostenrijk. Het was groots en onwerkelijk – normaal gesproken is het een vriend van een kennis van een broer die zoiets presteert, nu liep ik daar. We werden zevende. Na het WK heb ik drie weken alleen maar geslapen. Alle vermoeidheid kwam eruit. Daar schrok ik van, ik wist niet of ik zo door wilde. Maar ik kan pas stoppen als ik zeker weet dat ik alles heb gegeven. Ik wil het beste uit mijzelf halen.

Dat geldt ook voor mijn studie. Beter studeren en harder sporten zijn bij mij gelijk opgegaan. Mijn eerste studiejaar haalde ik krap veertig punten, toen net genoeg voor het BSA. Vorig jaar heb ik zestig punten gehaald. De omslag naar topsport kwam in datzelfde jaar, dankzij Otto. Hij is naast coach universitair docent bij Bedrijfskunde. Hij begrijpt beide werelden, weet precies wat er nodig is om studie en sport te combineren. Hij stopt met coachen als we onze studie niet halen door het roeien, zegt hij altijd.

Ik train tien keer per week, anderhalf

uur per keer. Met het reizen en omkleden erbij gerekend, besteed ik ongeveer 35 uur per week aan roeien. Daarnaast wil ik dit jaar tachtig studiepunten halen, dan is mijn bachelor rond. Ik houd niet van de zesjescultuur. Mijn cijfers zijn door het roeien niet extreem hoog, maar ik wil mijn studie dan in elk geval snel hebben afgerond. Bovendien zou ik dan volgend jaar écht alles kunnen geven voor de sport. Dan ga ik een semester stagelopen, en vanaf februari alleen maar roeien. Ik droom van de Olympische Spelen."

‘Discipline en gedrevenheid zijn kenmerken van succesvolle mensen’

Niels van Straaten (21), derdejaars Bedrijfskunde

Sport: Hockey, 10-12 uur per week

Topprestatie: WK onder 21 India met het Franse nationale elftal

“Vroeger speelde ik in de Nederlandse jeugdselectie. Toen ik daar afviel, grapte een kennis dat ik wel bij het Franse elftal kon gaan spelen – mijn moeder is Frans. Kort daarna plaats- te het Franse nationale team een oproep voor mensen met een dubbele nationaliteit om te solliciteren voor de selectie. Mijn tweelingbroer Pieter en ik vielen op en konden als 17-jarigen meteen aansluiten.

Vorig jaar haalden we met het Franse team de tweede plaats op het WK onder 21 in India. Dat was geschiedenis schrijven – in Frankrijk is hockey veel minder groot. Nu begint het daar te borrelen, dat is fantastisch om te zien.

In Nederland speel ik bij HDM [Haagse Delftsche Mixed, red.] in Den Haag. We kunnen dit jaar promoveren naar de hoofdklasse. Daarvoor hebben Pieter en ik de Champions Challenge in Maleisië met het Franse elftal moeten afzeggen. We doen eigenlijk alles samen, qua sport. Het heeft ons beter gemaakt, we trekken ons aan elkaar op. We trainen drie of

vier keer in de week en spelen elke zondag een wedstrijd. Voor Frankrijk gaan we een aantal keer per jaar vier volle dagen naar Lille voor een trainingsmarathon.

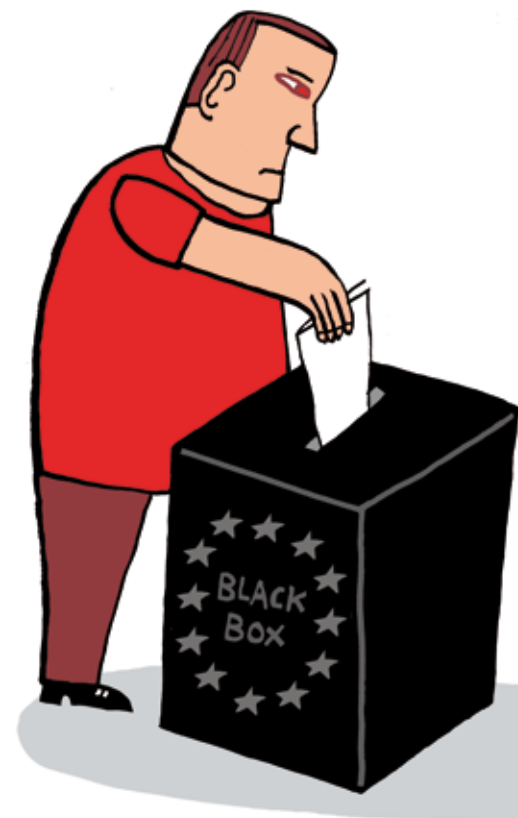
Topsport en studie combineren vraagt een strakke planning. Ik houd daar wel van, het is een uitdaging op beide niveaus topprestaties te leveren. Discipline en gedrevenheid zijn kenmerken van succesvolle mensen. Nu ik in de laatste fase van mijn bachelor zit, wordt het moeilijker. Met het WK in India afgelopen december heb ik een achterstand opgebouwd. Dat maakt me onrustig. Ik heb een topsportstatus, maar dat is nog

geen echte stok achter de deur van de examencommissie. Iets simpels als een deadline verschuiven kan altijd, maar daar liggen voor mij de problemen niet. Het gaat om tentamens verschuiven wanneer je op training bent of naar een wedstrijd moet. Ik heb twee tentamens moeten missen, dat is echt frustrerend – ik heb de tijd en kennis om ook mijn studie goed te doen, maar kom in de knel met de dubbele agenda. Bij de universiteit is het nog niet altijd doorgedrongen wat het van je vraagt om topsporter te zijn. Het zou fantastisch zijn als daar meer erkenning voor komt.”

Heeft stemmen voor het Europese Parlement zin?

In een tijd dat de euroscepsis hoogtij viert, zijn er op 22 mei weer Europese verkiezingen. En het loopt sowieso doorgaans niet echt storm als er gestemd moet worden voor het Europese Parlement. **Chris Aalberts**, docent Politieke communicatie, vindt een gang naar de stembus zelfs geheel zinloos. Immers, de burger kan het werk van haar Europarlementariërs niet of nauwelijks beoordelen. Bijzonder hoogleraar Europees recht **Flora Goudappel** is het met hem oneens. Stemmen heeft volgens haar wel degelijk zin, want alle Europese wetgeving wordt uiteindelijk onderdeel van het Nederlandse rechtssysteem.

Illustraties Bas van der Schot

NEE

Chris Aalberts: stemmen voor het Europees Parlement is zinloos

Een paar maanden geleden interviewde ik Europarlementariër Marije Cornelissen van GroenLinks. Zij houdt zich bezig met de rechten van homo's, lesbo's, biseksuelen en transgenders (HLBT's). Ze was in Moldavië geweest, een klein land naast Roemenië dat grenst aan de EU. Moldavië wil graag een associatieverdrag sluiten met de EU omdat dat goed is voor de Moldavische economie. In ruil daarvoor – zo was door Cornelissen onderhandeld – heeft Moldavië de mensenrechten van HLBT's verbeterd. Cornelissen glunderde bij het vertellen van haar overwinning: tienduizenden Moldavische HLBT's zijn nu beter beschermd. Cornelissen kwam niet met een antwoord op de essentiële vraag namens wie deze verbetering tot stand kwam. Namens wie sprak Cornelissen met de Moldavische autoriteiten? Het was niet namens de Europese of Nederlandse bevolking, want die hebben nooit om betere HLBT-rechten in Moldavië gevraagd. Zij weten niet eens waar Moldavië ligt. Cornelissen dacht dat de GroenLinks-achterban HLBT-rechten altijd een belangrijk thema vond. We kunnen daar ernstig aan twifelen, want Cornelissen werd door de kandidaatstellingscommissie en de leden op een onverkiesbare plaats gezet.

Ik zou dit voorbeeld kunnen vervangen door de strijd van voormalig SP'er Kartika Liotard voor voedselveiligheid, de inzet van PvdA'er Judith Merkies voor verduurzaming, of vele andere voorbeelden. Dit zijn allemaal belangrijke thema's, maar steeds blijft de vraag namens wie allerlei standpunten worden ingenomen. Dit gaat niet om de vraag of Nederlandse Europarlementariërs er namens Nederlanders of Europeanen zitten en of zij het Nederlands of het Europees belang moeten behartigen. De vraag is: bestaat er überhaupt een reële achterban die deze beslissingen wenst?

De theorie over het Europees Parlement is eenvoudig. Burgers kiezen hun Europarlementariërs en daarmee is er sprake van 'Europese democratie'. Maar voor democratie is

in de praktijk meer nodig: een zekere band tussen burgers en hun volksvertegenwoordigers. Bestaat die band in Europa?

Het lijkt er niet op. Marije Cornelissen en Kartika Liotard hebben een minimale naamsbekendheid. Judith Merkies scoort alleen beter omdat ze ruzie kreeg met de PvdA. Daarvoor kende niemand haar. Het is niet onredelijk van volksvertegenwoordigers te verwachten dat ze enige – al is het maar lokale – bekendheid genieten. Vrijwel alle Europarlementariërs zakken op dit punt. Ze lijken eigenlijk meer op ambtenaren. Burgers weten niet wie er beslissingen neemt in Brussel en Straatsburg terwijl het Europees Parlement tegenwoordig een behoorlijke vinger in de pap heeft.

Een achterban is belangrijk om input te krijgen van de burgers die je als Europarlementariër vertegenwoordigt. Je hoeft als volksvertegenwoordiger weliswaar niet aan de leiband van je achterban te lopen, maar het is wel goed te weten welke richting zij op willen met Europa en of je standpunten daar enigszins bij aansluiten. De meeste Europarlementariërs weten niet wie hun achterban is, laat staan dat ze weten wat die achterban denkt van thema's waarover ze moeten stemmen. Niet gek dus dat VVD-, PvdA- en CDA-stemmers veel kritischer over Europa zijn dan hun volksvertegenwoordigers.

Europarlementariërs groeperen zich in Europese fracties die vrijwel altijd fractiediscipline kennen zoals die van de VVD, de PvdA en het CDA. De burger stemt dus niet op het programma van het CDA, maar op het programma van de onbekende EVP-fractie, al wordt dat nooit zo verkondigd. Zo kan het CDA landelijk tegen hogere EU-ambtenaren-salarissen zijn, maar daar in Straatsburg voor stemmen. Zo horen we het CDA nu zeggen dat Turkije beter geen EU-lid kan worden, terwijl de onderhandelingen daarover mede door een CDA'er (!) werden geleid die vóór die toetreding is.

Niemand controleert in de praktijk of Europarlementariërs zich aan hun verkiezingsprogramma's houden. En zelfs achteraf leggen Europarlementariërs geen verantwoording af. Welke beslissingen namen ze en kunnen burgers hen hun taak weer vijf jaar toevertrouwen? Nergens wordt duidelijk waarom bepaalde standpunten werden ingenomen en welke compromissen er werden gesloten. De media spelen daarbij een essentiële rol, aangezien zij vaak nauwelijks pogingen doen om te verhelderen wat politici in het Europees Parlement concreet in gang zetten. De burger kan het werk van haar Europarlementariërs niet of nauwelijks beoordelen, maar moet er wel voor stemmen. Op landelijke verkiezingen is veel kritiek mogelijk, evenals op de coalities die daarna gesmeed worden. Velen klagen daar terecht over. Maar iedereen die VVD of PvdA stemde en het kabinet nu slecht vindt, kan daar een mening over vormen. Tweede Kamerleden wordt het vuur aan de schenen gelegd omdat ze anders stemmen dan ze hebben beloofd. En Tweede Kamerleden moeten na verkiezingen ook regelmatig vertrekken vanwege impopulair beleid. In het Europees Parlement niets van dit alles: niemand weet wie erin zitten, wat ze gestemd hebben, of dat in overeenstemming is met hun verkiezingsprogramma, en niemand probeert achteraf transparant te maken waarom bepaalde beslissingen genomen werden. Het antwoord is in ieder geval steeds dat het niet was omdat de burger die wens had. Europa is een *black box*, maar het is wel je burgerplicht ervoor te stemmen? Dat houdt het systeem zoals het is in stand. Bij de Europese verkiezingen van 2019 zal alles hetzelfde zijn als nu. Alleen partijen aan de uiteinden van het politieke spectrum willen dit veranderen. Aan de linkerkant de SP, aan de rechterkant de PVV en Artikel 50. Alleen een mega-uitslag voor deze partijen kan de rest doen inzien dat het zo niet verder kan. Als burgers niet bereid zijn op deze partijen te

stemmen, is er maar één optie: thuisblijven. Want ook een extreem lage opkomst doet de rest van de partijen wakker schrikken over de puinhoop die de Europese democratie in de praktijk is.

Chris Aalberts is docent Politieke communicatie bij ESHCC. Hij schreef: Kunnen burgers Europa van koers laten veranderen?

JA

Flora Goudappel: stemmen voor het Europees Parlement is zinvol

In tegenstelling tot Chris Aalberts ben ik van mening dat stemmen voor het Europees Parlement wel degelijk zinvol is. Daarvoor baseer ik me als universitair hoofddocent Europees recht op de rechten en bevoegdheden van het Europees Parlement. Als kandidaat voor het Europees Parlement voor de PvdA (nr. 6) baseer ik me niet alleen op ons verkiezingsprogramma, maar ook op gesprekken die ik met mensen op straat heb over de Europese verkiezingen. Ik heb me niet kandidaat gesteld omdat ik graag grote bekendheid als politica zou willen verkrijgen, maar omdat ik ervan overtuigd ben dat de Europese Unie voor ons belangrijk is en me daarbij kan vinden in de benadering van de PvdA. Het Europees Parlement is een bijzonder parlement: na de verkiezingen worden er geen coalities gesmeed en een regering gevormd. Maar wel wordt er over heel veel wetgeving gestemd. Daarvoor is het belangrijk hoe het Europees Parlement eruitziet, dus of er een linkse of een rechtse meerderheid is. Een linkse meerderheid betekent dat een partij als de PvdA veel punten uit zijn Europese en ook nationale verkiezingsprogramma kan verwezenlijken. Alle Europese wetgeving wordt uiteindelijk immers onderdeel van het Nederlandse rechtssysteem. Dus de stem van elke burger is niet alleen van groot belang voor Europa maar zeker ook voor Nederland. Voor mij persoonlijk betekent dit dat mijn collega's en ik nadrukkelijk Nederlandse politici in Europa zullen zijn. Dat betekent onder andere veel tijd in Nederland doorbrengen en blijven praten met kiezers in plaats van enkel met Europese lobbyisten.

Ik ben het met Chris Aalberts eens dat het Europese systeem nog niet ideaal is; veel kiezers voelen zich niet vertegenwoordigd of hebben geen zicht op wat het Europees Parlement doet. Daar moet nog meer aan gedaan worden. Toen er in 1979 voor het eerst rechtstreekse verkiezingen voor het Europees Parlement waren, had het Europees Parlement slechts een adviesfunctie binnen het wetgevingsproces. Het was een praatchub met weinig directe invloed. Dertig jaar later, in 2009, werd het Verdrag van Lissabon aangenomen. Na meerdere tussenstops had het Europees Parlement het na slechts dertig jaar voor elkaar om in bijna alle gevallen te moeten instemmen met het aannemen van Europese wetgeving. Een strijd die moet worden voortgezet. De voortzetting is vooral nodig omdat de onderwerpen waar het de komende jaren om zal draaien ons allemaal raken in ons dagelijks leven. De gevolgen van de bankencrisis zullen we merken, maar vooral ook de maatregelen die genomen zullen moeten worden in de strijd tegen de werkloosheid. Dat vereist een nauwe samenwerking tussen de lokale, nationale en Europese politiek. ➤

ESAA Erasmus School of Accounting & Assurance

Erasmus School of Accounting & Assurance (ESAA)
organiseert de voorlichtingsavond op:

Woensdag 4 juni 2014

Locatie:

Campus Woudestein
Erasmus Universiteit Rotterdam
Burg. Oudlaan 50, 3062 PA Rotterdam

Tijdens de voorlichtingsavond kunt u kennismaken met de docenten van de onderstaande opleidingen, krijgt u uitgebreide informatie over het curriculum van de desbetreffende opleiding en kunt u terecht met uw vragen.

Programma:

18:30 uur Ontvangst in Faculty Club

19.00 uur **Post-Master Accountancy**

Prof.dr. Martin Hoogendoorn – RA Wetenschappelijk Directeur

Post-Master Internal Auditing & Advisory en

Post-Master IT-Auditing & Advisory

Ron de Korte RA RE RO – Program Director

Drs. Jolanda Breedveld – Program Manager

Postinitiële opleiding Certified Management Controlling

Drs. Rob Schapink RC – Program Manager

Postinitiële opleiding Certified Public Controlling

Drs. Remco Bouter RA – Program Director

20.00 uur Pauze in Faculty Club

20.15 uur **Post-Master Registercontroller/Executive Master of Finance and Control**

Drs. Rob Schapink RC – Program Manager

Individuele mogelijkheid tot het stellen van vragen over de opleidingen:

Post-Master Internal Auditing & Advisory en

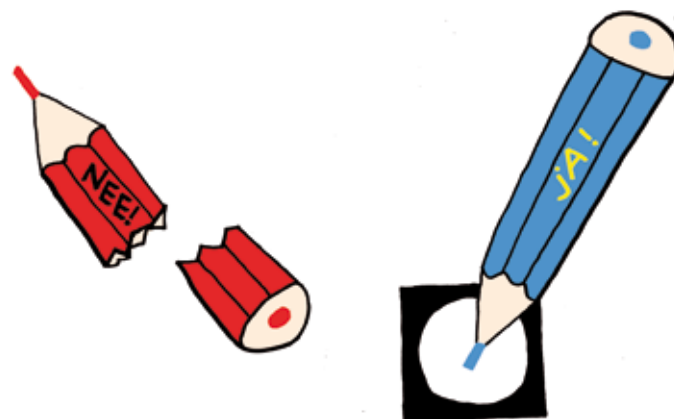
Post-Master IT-Auditing & Advisory

21.15 uur Einde programma

Bent u geïnteresseerd in het volgen van een opleiding gericht op het vakgebied van Accounting, Auditing of Controlling, meld u dan aan voor de voorlichtingsavond via: www.esaa.nl/voorlichtingsavond.

Er is ruim voldoende parkeergelegenheid.

ESAA is een onderdeel van de
Erasmus Universiteit Rotterdam

Europees belang is daarbij Nederlands belang en vice versa. Als het met de Europese economie goed gaat, gaat het ook goed met de Nederlandse economie. Onze afzetmarkt is voor een groot deel de Europese Unie. De Rotterdamse haven is de toegangspoort naar Europa voor het overgrote deel van de goederen die van buiten Europa komen. Een goede economie betekent meer werkgelegenheid en betere banen. Ook de verdringing op de Nederlandse arbeidsmarkt door arbeiders uit Midden- en Oost-Europa, en nu ook Zuid-Europa, zal verminderen als de economie in heel Europa aantrekt. Veel van deze mensen hebben dan geen reden meer om op zoek te gaan naar werk in andere landen. Al met al genoeg redenen om ervoor te zorgen dat ook in het Europees Parlement de verhoudingen ervoor zorgen dat dit soort maatregelen genomen kunnen worden. Daarbij wordt er politiek nauw samengewerkt op nationaal (en ook op lokaal) niveau. Bijna alle Europarlementariërs zijn lid van een partij die ook op nationaal niveau is vertegenwoordigd. Zij treden dan ook op namens die partij en daarbij ook binnen het kader van de Europese zusterpartijen en met wie niet voor niets een samenwerking is aangegaan. Inhoudelijk baseert een Europarlementariër zich op het eigen verkiezingsprogramma, op de samenwerking met de partijgenoten in het nationale parlement, de contacten met kiezers en op de van tevoren gemaakte afspraken binnen de Europese fractie. Een breed inhoudelijk draagvlak, ook nog vaak vormgegeven in een beginselverklaring van de partij. De meeste Europarlementariërs doen dit grotendeels in anonimiteit. Dat is geen probleem, ook bijvoorbeeld in de Tweede Kamer is slechts een deel van de parlementariërs bekend bij de meeste kiezers. Mij gaat het erom dat ik, op basis van ons programma en onze beginselen, een bijdrage kan leveren in het Europees Parlement waar zowel de Europese Unie als Nederland beter van wordt. Daarvoor hoef ik niet een grote bekendheid te krijgen, maar zal ik zichtbaar zijn als er voor ons belangrijke standpunten worden ingenomen. Door continu in gesprek te blijven met partijgenoten op lokaal en nationaal niveau en met kiezers op straat, blijf ik onze kiezers vertegenwoordigen met de standpunten die bij de PvdA passen. Ik kan niet voor andere partijen spreken, maar de andere PvdA-kandidaten hebben eenzelfde benadering. Ik kan op basis van al deze argumenten niet anders dan concluderen dat stemmen voor het Europees Parlement wel degelijk zinvol is.

Flora Goudappel is bijzonder hoogleraar op de Jean Monnet Chair EU Trade Law in the Overseas Territories bij de Erasmus School of Law, en staat op de zesde plaats van de PvdA-kandidatenlijst voor de Europese verkiezingen.

Lars Tummers: 'Durf te mislukken'

Hij krijgt deze maand de Studieprij en won vorig jaar ook al de Onderzoeksprijs. En dankzij een beurs van de EU werkt de bestuurskundige dit jaar aan de University of California, Berkeley. Tijd om de pas 32-jarige universitair docent te vragen naar het geheim van zijn succes.

tekst Thessa Lageman

Dr. Lars Tummers studeerde economie in Tilburg en Milaan, en bestuurskunde en organisatiewetenschappen aan de EUR. Hij promoveerde twee jaar geleden cum laude op zijn proefschrift over beleidsvervreemding bij artsen, docenten en andere professionals, waarbij hij vooral keek naar de problemen die zij hebben met het uitvoeren van nieuw regeringsbeleid. Tijdens zijn promotie werkte hij vier dagen in de week bij PwC. Vorig jaar kreeg hij de Onderzoeksprijs van de Erasmus Universiteit – 7000 euro – vanwege zijn uitzonderlijke onderzoeksprestatie.

Hij doet nu samen met wetenschappers van de University of California, Berkeley onderzoek naar hoe publieke professionals omgaan met overheidsregels. Op 12 mei krijgt hij de Studieprij van 3000 euro van Stichting Praemium Erasmianum. Behalve Tummers ontvangen nog vier andere jonge onderzoekers in de geesteswetenschappen en sociale wetenschappen die een dissertatie van bijzonder hoge kwaliteit hebben verdedigd aan een Nederlandse universiteit de prijs.

Het gaat goed met je carrière. Heb je tips voor andere beginnende wetenschappers?

“Ik heb het geluk gehad dat mensen in mij geloven, zowel op mijn werk als in mijn privéleven. Maar mogelijke tips zijn:

- Probeer een onderwerp te vinden waar je echt in geïnteresseerd bent. Ga – binnen de randvoorwaarden van je onderzoek – op zoek naar iets waar jouw hart ligt.
- Als je promoveert en heel ambitieus bent, zeg dat dan tegen je begeleiders. Hoogleraren en universitair docenten begeleiden soms wel tien promovendi. Laat weten dat je er echt voor wilt gaan en vraag aan hen wat daarvoor nodig is.
- Zorg voor een goede band met je begeleiders. Dat is deels vaststaand, maar ook maakbaar.
- *Aim high.* Ga voor het beste van het beste. Ga voor de beste *journals* en de beste universiteiten. ‘*Shoot for the moon, because even if you miss, you’ll land in the stars*’.
- Durf te mislukken. Het lijkt er natuurlijk op dat veel dingen lukken, maar ik ben ook heel vaak afgewezen – dat vind ik nog steeds heel irritant. Artikelen van me zijn afgewezen, soms op een ontzettend botte manier, onderzoeksvoorstellen van me haalden het niet, et cetera. Hier in de VS praten mensen daar eigenlijk niet zoveel over. Er is een soort ‘*graveyard of broken dreams*’, maar als je kijkt naar mensen, bijvoorbeeld op hun websites, lijkt het alsof ze alleen maar succesvol zijn. Houd dus voor ogen dat ook deze mensen heel vaak zijn afgewezen. Zoals Paul Silvia schreef in het boek *How to Write a Lot: A Practical Guide to Productive Academic Writing*: ‘*People who publish a lot, get rejected a lot*.’”

Wat is er zo goed aan je proefschrift dat je er al twee prijzen voor gekregen hebt?

“Ik denk dat ik probeer onderzoek te doen dat én maatschappelijk heel relevant is, én wetenschappelijk van heel hoge kwaliteit is, met onderwerpen die aanspreken, maar waar nog weinig echt fundamenteel onderzoek naar is gedaan. Tot slot probeer ik verschillende disciplines te combineren. Ik probeer nu bijvoorbeeld psychologische literatuur te gebruiken om bestuurskundige vragen op te lossen. Zo ontstaan nieuwe verbindingen en antwoorden op belangrijke vragen.”

Wat vind je ervan dat je de Studieprij voor je proefschrift hebt gewonnen?

“Een heel grote eer. De prijs laat denk ik zien dat het onderwerp ‘beleidsvervreemding’ een gevoelige snaar raakt. Iedereen kent de verhalen van professionals die heel erg hun best doen voor de burger, zoals een docent Engels voor haar leerlingen of een verpleegkundige voor haar patiënten. Zij zijn soms gefrustreerd omdat ze beleid moeten uitvoeren wat volgens hen niet waardevol is voor de samenleving of voor hun eigen klanten. We proberen dit beter te begrijpen, en ook verschillende oplossingen aan te bieden. Bijvoorbeeld door de leraar te laten bepalen hoe je beleid precies invoert in het klaslokaal.”

Wat ga je met het geld van de prijzen doen?

“Ik heb besloten om het in een potje voor mijn dochter die elf maanden is te doen voor haar studie later. Uit onderzoek weten we dat geven gelukkiger maakt dan het geld zelf houden. Maar belangrijker is het feit dat studenten niet vanzelfsprekend is en steeds duurder wordt, maar wel heel waardevol is.” **Em.**

> HALVERWEGE

Promoveren is bikkelen. Hoe blijf je gemotiveerd? En wat doe je als je er even helemaal doorheen zit? *EM* praat met promovendi die 'halverwege' zijn.

Wie: Anne-Sophie Lenoir (26), Department of Marketing Management van Rotterdam School of Management (RSM).

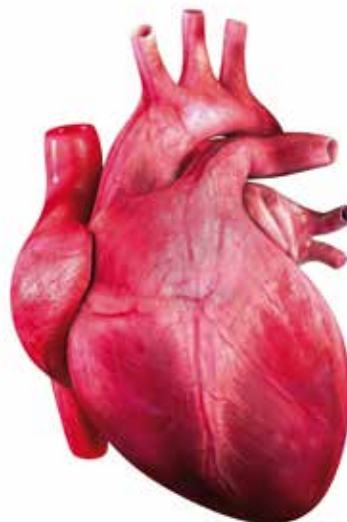
Waar gaat je onderzoek over? "Ik onderzoek wat taalgebruik voor invloed heeft op consumenten. Het doel is om de manier waarop taal wordt gebruikt te optimaliseren zodat de reacties van consumenten zo positief mogelijk zijn. Daarvoor is het belangrijk te weten welke taal je het beste kunt gebruiken in welke context en op welke manier. Ik kom zelf uit Wallonië en ben altijd gefascineerd geweest door talen. Voor de experimenten werken we vaak met tweetalige studenten, die studiepunten krijgen voor hun deelname."

Hoe zien jouw dagen eruit? "Ik kom meestal om 9 uur op kantoor en ga dan koffie drinken met mijn begeleider en bespreken waar we mee bezig zijn. Dan ga ik bijvoorbeeld schrijven aan mijn onderzoek, academische artikelen lezen, experimenten bedenken en programmeren, data-analyses doen of studenten feedback geven. Vaak gaat de hele vakgroep samen lunchen, dat vind ik leuk."

Ben je wel eens vastgelopen? "Er is wel een periode geweest dat al mijn experimenten mislukten en ik erover nadacht om toch het bedrijfsleven in te gaan. Het verzamelen van data is moeilijk en de resultaten in dit vakgebied zijn vaak erg subtiel. Ik heb toen gepraat met mijn begeleiders en samen hebben we een nieuwe onderzoeksstrategie bedacht. Inmiddels wil ik wel graag verder in de wetenschap."

Wanneer ben je klaar? "Ik heb er een vijfde jaar bij gekregen voor mijn onderzoek, zodat er wat meer tijd is om artikelen gepubliceerd te krijgen. Met de experimenten die ik doe is het altijd moeilijk in te schatten hoe lang het gaat duren, maar ik hoop eind 2015 klaar te zijn." **TL**

> TOPPUBLICATIE

Onderzoekers van de EUR **publiceren** heel wat. Zo nu en dan zit er een toppublicatie tussen. **Oscar Franco**, hoogleraar Preventieve geneeskunde en directeur van de Cardiovascular Epidemiology Group en ErasmusAGE, heeft dit jaar al 31 publicaties op zijn naam staan.

Weinig slapen en genoeg zonlicht

Het overkoepelende thema van Franco's onderzoek is op gezonde wijze oud worden en het voorkomen van hart- en vaatziekten. Bij de meeste artikelen is hij niet de eerste auteur, maar leidde hij het onderzoek, of heeft hij op een andere manier een bijdrage geleverd. Hoe hij erin slaagt zo veel te publiceren? "Hard werken, veel genieten en weinig slapen", vertelt hij aan de telefoon. Wat ook helpt, is het feit dat hij goede contacten heeft met wetenschappers van andere universiteiten. Hij werkt nu twee jaar bij de Erasmus Universiteit en daarvoor onder andere bij de universiteit van

Mensen met een te laag niveau van vitamine D hebben 35 procent meer kans om te overlijden aan hartziekten en 14 procent meer kans om aan kanker te overlijden, zo valt te lezen in het artikel. Of vitamine D-pillen slikken de oplossing is, moet nog verder onderzocht worden. Franco houdt het in ieder geval bij voldoende beweging en buitenlucht. "Er is hier natuurlijk niet zoveel zonlicht als in Colombia waar ik vandaan kom, maar nu fiets ik elke dag een half uur naar mijn werk en terug." Het artikel verscheen in *BMJ*, het op drie na belangrijkste tijdschrift in de medische wetenschap.

'Mensen met een te laag niveau van vitamine D hebben 35 procent meer kans om te overlijden aan hartziekten' > **Oscar Franco**

Cambridge. De ene keer vraagt hij wetenschappers om mee te doen aan een onderzoek, de andere keer vragen ze hem. En dan geeft hij ook nog colleges. Kortom, Franco is een bezig baasje. Bovendien is hij onlangs trotse vader van een baby geworden. Terwijl hij een luier aan het verschonen was, gaf hij telefonisch interviews, onder andere aan de *New York Times*. "Het is uitputtend, maar erg leuk", vat hij een en ander bondig samen. De Amerikaanse krant schreef over een onderzoek naar vitamine D, dat Franco geleid had.

Ook heel trots is hij op een artikel over de implicaties van Amerikaanse en Europese richtlijnen voor de preventie van hart- en vaatziekten dat verscheen in het *Journal of the American Medical Association (JAMA)*, nummer drie van de belangrijkste medische bladen. Zijn postdoc Maryam Kavousi en hij wilden het onderzoek zo snel mogelijk doen, zodat ze er als eersten over konden publiceren. Door veel avonden en weekenden door te werken, lukte dat – binnen vijf maanden. Franco: "Want het zou toch jammer zijn als anderen je voor zijn." **TL**

> EMuziek

‘Talenten helpen aan een goeie *gig*’

Dunya Ressang (19) studeert Communicatie en Media. Ze zingt in de band, waarvan de muziek het beste kan worden omschreven als stevige rock.

tekst Gert van der Ende fotografie Michel de Groot

“Ik ben al van kleins af aan bezig met zingen”, vertelt Dunya Ressang, die haar eerste grote publieke optreden had toen ze een jaar of zestien was. Dat was tijdens een schoolhappening in een kerk in België, waar ze een jaar of tien woonde. Haar ouders zijn in het geheel niet muzikaal – pa is management consultant, ma is zakenvrouw – maar een zekere mate van artistieke zit er wel in de familie Ressang: zus is *videogame designer*, broer is fotograaf/videograaf. Beiden hebben overigens de IBA-opleiding in Rotterdam gedaan, min of meer de reden waarom Dunya – de jongste van de drie – besloot ook in de Maasstad te gaan studeren. “Ik heb er nog over gedacht om naar het conservatorium te gaan, maar daar heb ik vanwege de beperkte toekomstmogelijkheden vanaf gezien.”

Het kerkoptreden behelsde een solo uitvoering van het nummer ‘Halleluja’ (van Leonard Cohen), niet helemaal het genre waar ze zich inmiddels op heeft toegelegd: de klassieke rock. Ze had dan ook de eerste jaren louter klassieke zangles, waarbij het vooral ging om de techniek en helder zingen. Pas veel later nam ze ook rockzangles. “Daarbij draait het niet meer om mooi zingen, maar om het overbrengen van het gevoel en om het uitstralen van energie wanneer je op een podium staat”, legt Ressang uit. “Je moet *the desire for perfection* helemaal loslaten.”

Ze heeft al een paar optredens gehad, waarvan onder andere dat in Baroeg (het Rotterdam-Zuidse walhalla voor alles wat underground, metal, rock, gothic, punk, of hardcore is) absoluut memorabel was. Al was het maar omdat ze toen als frontvrouw nog wel wat ruiger tekeer ging dan nu in het klassieke rockgenre à la Black Keys, Guns N’ Roses en de Red Hot Chili Peppers.

Wat haar muzikale aspiraties betreft, is Dunya – die elke zin weet op te fleuren met minimaal één Engels woord – tamelijk bescheiden. “Ik hoef geen grote *crowd* te hebben, liever kleine intieme *audiences*. *Fame* is voor mij niet belangrijk. Ik vind het gewoon heel leuk om te *performen* en muziek op te nemen.” Ze ziet een toekomst als professioneel muzikant voor zichzelf dan ook niet als het meest voor de hand liggend.

“Mijn grote passie ligt namelijk niet zozeer bij het maken van muziek als wel om mensen met talenten te scouten en te helpen aan een goeie *gig*.” Dat brengt ze inmiddels al af en toe in de praktijk – onder meer voor SG Erasmus. Zo heeft ze voor de maandelijkse EP-sessions al diverse talenten weten te scouten, zoals de eerder op deze plek besproken Emanuele Conte en de Portugese Sara Alves. “Ik ken inmiddels al behoorlijk wat muzikanten, die ik in een database heb gezet, onder andere geordend naar genre; dat werkt heel goed.” **Em.**

> CÉLINE'S CHOICE

Céline studeerde in Amsterdam, maar kwam zeven jaar geleden naar O10. Inmiddels is ze een grote bekende bij de lokale horeca. Voor elke EM selecteert ze voor jullie de mooiste voorstellingen, de leukste exposities en de tofste party's in de stad.

Rocket Science

Op vrijdag 2 mei is het feest *Rocket Science* in *Bird*. Voor deze avond heeft de organisatie de heren van Bondax uitgenodigd om een house- en disco-set te draaien. De jongens van Bondax zijn pas achttien jaar en begonnen met clubmuziek maken toen ze elf jaar oud waren! Het resultaat van jarenlang oefenen is een fris housegeluid, waarin zowel de nadagen van disco als diepe UK-bassen weerklinken. Bondax heeft Youtube-records gebroken met hun remix van Blackstreet's hit 'No Diggity' en DJ-sets in het Mixmag DJ-lab. De heren staan te popelen om de Rotterdamse dansvloer van *Rocket Science* over te nemen. Echter niet voordat dj's Chaiba en Kaitjily de raket lanceren!

> **Wanneer:** vrijdag 2 mei. **Waar:** Bird

Prijs: € 10,- **Info:** www.bird-rotterdam.nl

Fietsfest

Op zaterdag 24 mei 2014 vindt voor de eerste keer *FietsFest* plaats. Het is een nieuw eendaags cultureel festival dat plaatsvindt tijdens het *Rotterdamse Wielerveekend*. Op deze dag wordt ook de *Ronde van Katendrecht* gehouden en de *World Ports Classic*. *FietsFest* is een gezamenlijk initiatief van de Fietzersbond en Soigneur. Zo is er onder andere de documentaire 'Welcome to my World' te zien, waarin de Vlaamse ploegleider Paul de Baeremaker, doorzetter en selfmade man tijdens het onfortuinlijke seizoen 1998-1999, gevolgd wordt. De fietsfilm 'Nieuwe Helden' van Dirk Jan Roeleven is eveneens te zien. En er wordt de 'De Grote Michael Boogerd Quiz' gehouden met... Michael Boogerd!

> **Wanneer:** zaterdag 24 mei. **Waar:** Fenixloods op Katendrecht. **Toegang:** € 10,- **Info:** www.fietsfest.nl

Run the Trap

Als er één muziekstijl is die de dansvloer overneemt, is het wel *trap*. Deze stijl ontstond in de jaren 2000 in het zuiden van de VS, maar is sinds 2012 genadeloos populair, te meer omdat artiesten als Katy Perry (Dark Horse) de stijl mengen met popmuziek. Bepaalde elementen en structuren in de muziek zijn makkelijk te herkennen, zoals de lage opgevoerde *sub-bass*, *crispy snares*, *claps*, *kicks* en omlaaggepitchte *vocals*. Zaterdag 10 mei staat de grootste underground *trap*-artiest uit de scene, Hucci, in Rotterdam. Geen idee waar ik het over heb? Bekijk de hits: 'Ball So Hard', 'Hustle' en 'House Party' op Youtube en koop een kaartje.

> **Wanneer:** zaterdag 10 mei. **Waar:** Worm
Toegang: € 12,- **Info:** [Facebook Event](https://www.facebook.com/RuntheTrap)

ZigZagCity

Van 29 mei tot 9 juni is de alternatieve stadsroute *Zig Zag City* door Rotterdam te volgen. Een route die je uitnodigt om met andere ogen naar de stad te kijken. De route voert je langs de architectonische hoogstandjes van Rotterdam, van het Laurenskwartier via de nieuwe Luchtsingel naar het Blaakse Bos met de Kubuswoningen. De geschiedenis en ontwikkeling van het gebied zijn de inspiratiebron voor het programma op de route. Denk aan optredens, kunstwerken en tijdelijke ontwerpen op onverwachte plekken. Zo wordt het Blaakse Bos dertig jaar na oplevering omgeto-

verd tot een exotische oase midden in de stad. In deze *urban jungle*

maak je op bijzondere wijze kennis met bewoners en hun verhalen.

Rondom het water van het Haagseveer ontwerpen jonge architecten recreatieve plekken waar je naartoe gaat ter ontspanning en vermaak. De nieuwste Rotterdamse iconen van Nederlands' beroemdste architectenbureaus – De Markthal van MVRDV en het Timmerhuis van OMA – ontbreken uiteraard ook niet. Alsof dit nog niet genoeg is, zorgen balkonscènes, geheime tuinen, *rooftop screenings*, archeologische vondsten en rondreisjes met *ZigZagTravel*, voor een onvergetelijke trip.

> **Wanneer:** Architectuurfestival 29 mei tot en met 9 juni. De route is gratis.
Info: www.zigzagcity.nl

> UIT/GAAN

Lobbyborrel op niveau

Met de komst van allerlei nieuwe feestjes en evenementen lijkt er voor de jonge, socializende Rotterdammer steeds minder reden tot klagen. Voor wie wel van een drankje in hip studenten- en yuppengezelschap houdt, is de maandelijkse *Lobby* een mooie uitvinding.

De Lobby
(Bilderberg Parkhotel)
Westersingel 70

Sfeer 8
Sjanskansen 8
Studentikoosheid 9
Biertje € 2,75

'Volle bak voor de nieuwste hype in de stad', schreef het AD naar aanleiding van de tweede editie van *De Lobby*, door de organisatie aangeprezen als no-nonsense netwerkborrel. Afgeladen was ook het Bilderberg Parkhotel, de zeer prestigieuze locatie die was uitgekozen voor het derde deel van het borrelevenement.

Niet alle logés van het chique hotel waren even tevreden met het feestje dat zich onder hun prijzige hotelkamers afspeelde. Eén van de overnachtende gasten meldde zelfs op Twitter dat hij, vanwege zijn onvrede over de herrie op de begane grond, het Bilderberg voortaan links zou laten liggen. Hoe vervelend het voor de beste man en zijn gezelschap ook geweest moet zijn: de in groten getale toegestroomde feestgangers hadden lak aan zijn irritaties, en beleefden de avond als een daverend succes. In de met veel cachet ingerichte loungezaal werd er door het veelal stijlvol geklede en gekapte publiek stevig op los gedanst, gelachen en geflirt. Uiteraard was ook de muziek op maat gemaakt voor *De Lobby*, het feest dat – wederom naar eigen zeggen – een jongere, creatievere en hipper bezoekeerschare kent dan de *mainstream* borrels in de stad. Duo's als Job Smit en Marc Nolte, specialisten in het in opkomst zijnde *deep house*-genre, brengen met liefhebbers van de minimal-stijl gevulde dansvloeren relatief eenvoudig in vervoering. De enige rariteit was wellicht de zogenaamde sfeerverlichting. Rondraaiende groene, blauwe en rode disco-lichten deden eerder denken aan lang vervlogen brugklasfeesten, dan aan de hippe, zakelijke 'hoog-niveau-uitstraling' waarmee de organisatie zo pochte.

Het derde de bezoekers logischerwijs weinig tot niets, want tot de – ook voor de hotelgasten alleszins redelijke – sluitingstijd van twee uur was de opgeleukte loungezaal van het viersterrenhotel stampvol enthousiastelingen. Duidelijk is dat *De Lobby*, het feestje dat pas in februari zijn intrede deed in de stad, tot nu toe geen enkele moeite heeft om de ambitieuze zelfpromotie waar te maken. Na de eerste twee edities in het nhow Hotel, onderdeel van Rotterdams nieuwste bouwkundige pareltje De Rotterdam van architect Rem Koolhaas, en de (tijdelijke?) verhuizing naar het luxe-euze Bilderberg, wachten we met smart op deel vier. **MvS (foto: MB)**

SG ERASMUS AGENDA

POEPTRANSPLANTATIE | LUNCHLEZING

Van darmontstekingen tot astma en van diabetes tot depressie: een hele reeks westerse ziekten hangt samen met de ontwrichting van de darmflora. Aan het AMC in Amsterdam werkt een kleine groep onderzoekers aan een onalddagse oplossing: poeptransplantatie.

Dinsdag 6 mei van 12.30 tot 13.30 uur
Collegezaal 1, Erasmus MC

OPEN AIR CINEMA: MOONRISE KINGDOM | FILM

Wanneer de temperatuur oploopt tot 20 graden Celsius is het tijd voor een Open Air Cinema bij de vijver naast het Erasmus Paviljoen. Ditmaal vertonen we de film *Moonrise Kingdom*.

Woensdag 7 mei vanaf 20.30 uur, Erasmus Plaza, Woudestein, toegang € 2,- (incl. kussen)

HET ONMISBARE LEGER | LEZING

De Russische bezetting van de Krim, de oorlog in Syrië of de Nederlandse missie in Mali; het lijkt het belang van de krijgsmacht alleen maar meer te onderstrepen.

Maar hoe belangrijk is een leger nog voor de macht en invloed van Europa of een enkel land? NAVO-specialist Frank Majoor in debat met filosoof Paul Schuurman.

Donderdag 8 mei van 19.30 tot 21.00 uur
Erasmus Paviljoen, Woudestein

STUDIO ERASMUS

Studio Erasmus is de maandelijkse talkshow van de Erasmus Universiteit over wetenschap en actualiteit. Met interviews, minicolleges en livemuziek. Op dinsdag 13 mei

2014 zijn onder meer Liesbeth van Rossum en Chris Aalberts te gast.

Dinsdag 13 mei vanaf 20.30 uur, Rotterdamse Schouwburg, Schouwburgplein, Rotterdam

EP SESSIONS XL | MUSIC

De maandelijkse *Open Mic Night* in het Erasmus Paviljoen, maar dit keer een XL Versie in samenwerking met de Erasmus Student Network (ESN)!

Donderdag 15 mei van 19.30 tot 21.00 uur
Erasmus Paviljoen, Woudestein

> Meer informatie? www.eur.nl/sgerasmus of www.facebook.com/sgrotterdam. Alle programma's zijn gratis toegankelijk, tenzij anders vermeld.

PERSONALIA

Berichten voor deze rubriek kunt u sturen naar: erasmus-magazine@em.eur.nl. Nadere informatie? Bel 010-4081115.

Prof. Willem van Boom is op 15 april 2014 benoemd tot hoogle-
raar Burgerlijk recht aan de Uni-
versiteit van Leiden. Zijn nieuwe
dienstverband gaat in op 15 au-
gustus 2014. Vanaf 2005 is Van
Boom verbonden aan Erasmus
School of Law als hoogleraar
Burgerlijk recht, en sinds 2012
combineerde hij deze functie
met het parttime professoraat
in Durham Law School (UK).

Prof. mr. C.C. (Cees) van Dam is
per 1 april 2014 benoemd tot bi-
zonder hoogleraar International
Business and Human Rights,
met speciale aandacht voor de
transformatie van conflictsitu-
aties naar een duurzame sa-
menleving. Een nieuwe leer-

stoel die is ingesteld aan Rot-
terdam School of Management,
Erasmus University (RSM). De
leerstoel werd mogelijk ge-
maakt door Amnesty Interna-
tional Nederland en Stichting
Vredeswetenschappen (SVV).

Drs. C.H. (Henk) van Dalen is
met ingang van 1 april 2014 door
de minister van OCW benoemd
tot lid van de raad van toezicht
van het Erasmus MC.

Prof. Marius van Dijke is be-
noemd tot bijzonder hoogleraar
Behavioural Ethics aan de Rot-
terdam School of Management,
Erasmus University (RSM), van-
wege het Erasmus Trustfonds.
Voordat hij bij RSM kwam,
werkte hij bij de Open Universi-
teit van Nederland. Hij is waar-
nemend directeur van het Re-
search Centre for Behavioural
Ethics bij RSM en tevens pro-
fessor Behavioural Ethics aan

de Nottingham Trent University
in Engeland.

Prof. dr. Leo de Haan is door het
College van Bestuur van de
Erasmus Universiteit Rotter-
dam voor een tweede termijn
benoemd tot rector van het In-
ternational Institute of Social
Studies (ISS) in Den Haag. De
Haan (1950) vervult deze func-
tie tot 1 oktober 2015, de datum
van zijn pensionering.

Prof. Lars Norden has been ap-
pointed Professor of Banking

and Finance at the Rotterdam
School of Management, Eras-
mus University (RSM), a new
chair, endowed by the Erasmus
Trust Fund. Professor Norden
teaches courses on corporate
finance, banking and credit risk
at RSM and the Duisenberg
School of Finance.

Dr. Awee Prins van de Faculteit
der Wijsbegeerte van de Eras-
mus Universiteit Rotterdam is
door het College van Bestuur
benoemd tot eerste dean van
de Erasmus Honours Academy
(EHA). De benoeming geschiedt
met terugwerkende kracht
vanaf 1 januari jongstleden.

ADVERTENTIES

Nu bij Avanti autorijschool DE LENTE DEAL!!

20 rijlessen voor € 440,- én een
theoriecursus van € 55,- gratis!
Dat is een **lagere prijs**, en een
hoger slagingspercentage dan
andere rijsscholen.
Kijk op avantirijsschool.nl
of bel met 010-4673820

IN MEMORIAM

Rotterdam School of Management, Erasmus University (RSM) heeft met
leedwezen kennis genomen van het veel te vroege overlijden op donderdag 27
maart 2014 van

Maritza Essenius – den Held

Maritza werkte bij RSM vanaf 1 oktober 2000. Ze was
programma-assistent bij het Parttime Master Bedrijfskunde-
programma en speelde jarenlang een belangrijke rol binnen onze
afdeling. Docenten, studenten en alumni zullen zich haar
herinneren als een vriendelijke, positieve en hulpvaardige medewerkster. Wij
verliezen in Maritza een rustige, lieve, toegewijde, dienstbare, en ook moedige
collega die zeer betrokken was bij haar werk en bij haar studenten.

Onze gedachten zijn bij haar echtgenoot Edwin en hun zoons Davin en Yuri. We
wensen hen sterkte en kracht dit grote verlies een plek te geven.

Namens RSM,

Steeff van de Velde
Decaan

Klaas Wassens
Executive Director Parttime Master Bedrijfskunde

EuroCollege, versneld en
begeleid hbo en mbo, zoekt:

Receptioniste / telefoniste op oproepbasis (m/v)

Representatief, uitstekende
beheersing van de Nederlandse
taal en ervaring met MS Office.

Geïnteresseerd?

www.eurocollege.nl

Contact

Mw. M. de Goeij – van Die

Tel: **010-4780129**

E-mail: m.degoeij@eurocollege.nl

COLOFON

Uitgave

EM 17 – 1 mei 2014
Jaargang 17, 2013-2014
Erasmus Universiteit Rotterdam
ISSN: 0922 – 713x
Oplage: 10.000

Bezoekadres EM

Erasmus Magazine
Gebouw E, kamers ET 41-48
Burg. Oudlaan 50
3062 PA Rotterdam

Postadres

Erasmus Magazine
Postbus 1738
3000 DR Rotterdam

Telefoon / e-mail

010-4081115
erasmusmagazine@em.eur.nl

Em.Online

EM Online bevat actueel nieuws, en Erasmus
Magazine verschijnt in zijn geheel ook op de
website: www.erasmusmagazine.nl

Redactie

Wieneke Gunneweg, *hoofdredacteur*
Gert van der Ende, *eindredacteur*
Tim Ficheroux, *redacteur nieuws en web*
Eline Huisman, *redacteur*
Lindemarie Jongste, *redacteur*
Thessa Lageman, *wetenschapsredacteur*
Nour Abdul-Hadi, *stagiaire*

Redactieassistent

José Luijpen: 010-4081115
erasmusmagazine@em.eur.nl

Medewerkers

Fotografie: Ronald van den Heerik, Levien
Willemse, Michel de Groot, Milan Boonstra
Cartoons: Bas van der Schot
Columns: Tim de Mey, Daniël Lambrichts, Zihni
Özdi
Teksten: Britte Kastelein, Geert Maarse, Céline
Maessen, Sanne van der Most, Matthijs van
Schie, Jennifer van de Velde, Cherish
Wirabangsa, Martine Zeijlstra.
International Pages: Thomas van Dijk, Gaffar
Rampage, Iris Segers, Kate Sytnik, Ernest
Thiesmeier.

Advertenties

Interne advertenties in EM Lokaal-
advertenties bij Erasmus Magazine:
010-4081115 of erasmusmagazine@em.eur.nl
www.erasmusmagazine.nl/advertenties
Overige advertenties via Bureau van Vliet B.V.,
Zandvoort, tel.: 023-5714745 of
www.bureauvanvliet.com

Abonnementenadministratie

tel. 010-4081115
e-mail: erasmusmagazine@em.eur.nl

Vormgeving

Unit20, Yoe San Liem, Maud van Velthoven

Druk

De Bondt, Barendrecht

HOP

Erasmus Magazine is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

Redactieraad

Henk Volberda (voorzitter), Brigitte Hoogen-
doorn, Michael Rabbers, Arthur de Ruiter,
Marcella Spoor, Pieter Kuijt, Marijke de Vries.

Cover

Unit20

Advertenties

EUR/ESAA, EUR/00&S, EuroCollege

Volgende editie EM

EM 18 verschijnt op 22 mei 2014.

© Erasmus Magazine

Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze
uitgave mag zonder schriftelijke toestemming
van de hoofdredacteur overgenomen worden.

EM. INTERNATIONAL NO.17//MAY/2014

A race up H-Building's stairs

On April 16th, dozens of students gathered after class in the H-building stairwell for the Erasmus Sport-organized running competition. Individually, students could run either 18 or 10 flights, although some did both. The Rugby, Erasmus Sport Café, EUGames 2014 and Erasmus Management teams also joined in groups of four to compete against one another in relay races, which Erasmus Sport Café won. Job Heidkamp and Roos Baas were announced winners. Heidkamp finished the 18 floors in 1.37, Roos in 2.27. **NAH (photo: LW)**

ADVERTISEMENT

Minor is more
www.eur.nl/minor

Have you made your choice yet?
 Register between
 7 and 28 May 2014
 via www.eur.nl/minor

Erasmus University Rotterdam

Erasmus
 ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

3 out of 10 EUR students used hard drugs

Three out of ten EUR students has used hard drugs at some point. That is shown by a research of Credo Magazine, the magazine of faculty association Cedo Nulli.

Robbert de Hoogh (24), editor-in-chief of *Credo Magazine* and author of the article, tells that members of the editorial office in their own social surroundings more and more often heard stories about people who take a pill now and again when they go clubbing. The editors got advice from the Trimbos Institute (experts on mental health and addiction) to set up the research, and about the risks of using hard drugs. In an online survey, which was spread among a large number of EUR students and to which 365 students from seven different faculties responded, 30 percent of the respondents indicated to have used hard drugs at some point. XTC is by far the most popular

drug among EUR students. 29,1 percent says to have at some time experienced with the substance. Additionally, another 31 percent says to never have used it, but to be willing to try it sometime. Also cocaine (12,7 percent of respondents used the substance) and speed (11,5 percent) are being used now and again by the Rotterdam students. Of the XTC-users, 63,6 percent does it a few times a year. A small number of respondents (15 percent) says to have only used it once and a small part says to use the substance on a monthly (12,1%) or weekly (3%) basis. Hard drugs seem the most popular among students of RSM. Of those, 35,2 percent have used something sometime. At the Erasmus MC, there is less drug usage. There, only a quarter of the students said to ever have used hard drugs.

The article on drug usage by EUR students will appear this week in the new issue of *Credo Magazine*. **TF**

120 euros for campaigning

Candidates for the University Council will go campaigning. What's new is that student candidates will each get 120 euros to spend on that.

The elections for the University Council, faculty councils and service committees (dienstcommissies) will take place from May 13th to May 21st. Predominantly in that week there will be campaigns for which students can use the campaign subsidy. Since April 29th this amount is fixed per candidate. Before, the university set aside 544 euros for a faculty with two student seats in the U-council and half of that amount for faculties with only one student seat. The sum of money was distributed evenly among candidates of the same faculty. The council and the Executive Board don't think that this is fair anymore, because in the bigger faculties, more students will run as candidates. And especially those students need the campaign money more in order to profile themselves compared to students from a faculty with less competition among candidates. That is why everybody will receive the same amount of 120 euros, with a maximum campaign subsidy of 3264 euros in total.

Students will not get the money simply transferred to their bank accounts, but have to hand in a campaign plan – budget included – at the Central Electorate Committee for approval. Up to now, four of the 21 candidates have done so. **LJ**

Drug-induced focus

Ritalin is commonly used by students for that extra boost to study and keep studying when endless material is all that can be seen. In some cases, people consider Ritalin a 'good drug', although that may be based on some misguided information. **text** Nour Abdul-Hadi **illustration** Unit20

How many hours can a person study non-stop? It's a question we rarely want to test, but Ritalin has been dug up as one way to prolong that time. The components of Ritalin are identical to regular amphetamines although it's used by people with Attention- Deficit- Disorder (ADD) or Attention-Deficit Hyperactive Disorder (ADHD). Two students without Ritalin subscriptions share their experiences with the drug.

Uninterrupted hours of focus

Rizla (21) is currently studying International Business Administration and described her first exposure to it. He got it through a friend with ADHD. "At first I didn't think it was a good idea since it seemed like cheating." Once work began to pile up he tried one pill (10 Milligram). "The friend with ADHD actually lived with me at the time so getting my hands on it was easy. Once I took it, it let me focus for four uninterrupted hours, so I kept counting on it in my study plans. When I had an exam Quantitative Decision Making (QDM) coming up, all I did was study and it went very well. Since then I've consumed a little less than a handful every two to three months." When Rizla started with Ritalin she would use one pill per study session. "I was able to focus on exam preparations and assignments for hours. When I took it right before a test, especially QDM, my mind was centered on the exam for the whole three hours."

With Lyn (22), it amounted to a drastically different experience. On a Saturday morning she began studying with some classmates for a first year International Bachelor and Communications exam called Introduction to Social Science Research (ISSR). "Each of us took one pill in the morning and got to studying. After half an hour it kicked in with an unbelievable sense of euphoria for me and ten hours passed by with my mind only committed to the book on the desk." Despite the euphoria, she did describe a strange agitation whenever somebody tried to divert her attention.

A sudden dip

Once the ten hours were over, the group decided to watch a movie. "Everything was fine until suddenly I could not handle my emotions and I broke into tears. My friends tried to comfort me but I couldn't explain what was happening." Prof. Dr. Ingmar Franken of the Department of Psychology, specialized in the reward system of the brain, explains that "as an amphetamine, Ritalin

manipulates a neurotransmitter of the brain directly linked to your moods, called dopamine." Lyn experienced this firsthand. "Once I could relax, we all went to sleep but I found myself unable to doze off. I spent forty hours like that and I couldn't study on Sunday either. It was lucky that Monday's exam ended with a passing grade but using Ritalin once was enough to last a lifetime."

Rizla never experienced such an extreme response. In fact, for it to have a full effect he would need to have eaten a proper meal and feel relatively energized to begin with. "It's not a magic bullet that automatically powers you up." Several dozens of pill usages later, Rizla shrugs when asked about its effects today: "Nowadays it keeps my focus for a maximum of two hours. Considering the jitters and sweats it causes I don't plan on using it as much in the future."

Dependence

"People with ADD/ADHD actually produce less dopamine than is average so these levels are normalized for them by Ritalin", says Prof. Dr. Franken. "People with regular dopamine levels produce more and this might result in a sense of euphoria and exceptional focus. Once the substance recedes from the system it causes a relative crash as other amphetamines would." None of Lyn's friends had the same extreme reaction to the Ritalin as she, which Prof. Dr. Franken also considered quite an anomaly, although "you never know what's going to actually happen with Ritalin or any amphetamine." On a more general note he added: "Why become dependent on something that is unreliable to help you learn anyway?" The initial levels of dopamine also vary from person to person, so students have no way of measuring the appropriate dosages. "Also, the more you use, the less effective it is so people are forced to take more and more and you develop increased tolerance." **EM**

The names of the students in this article have been changed in order to protect their privacy.

THINGS TO DO IN ROTTERDAM

text Céline Maessen

TROPICANA

In May, the old swimming pool Tropicana at the Maasboulevard will open a summer terrace. The swimming pool has not been swum in for years and looks a bit dilapidated. But from May, *Picknick Aloha Bar* will open here, where you can hang around in the whitewater track. Additionally, there will be a coffee-roasting place and the *barista* will serve delicious coffee here. There are also plans for a pop-up restaurant and a weekly city drinks meeting. The summer terrace will only open in tropical temperatures.

> **Where:** Tropicana, Maasboulevard 100.

LIBERATION FESTIVAL

On Monday May 5th, the Liberation Festival will take place in the park near the Euromast. During this

festival you can enjoy live music on the Erasmuspodium by, among others, Gers Pardoel, Michael Prins, New Cool Collective and Karim Soliman. On the Sena Talent Stage, Rotterdam's talent will perform. In addition, in the nearby Zeemanskerk there will be a thought-provoking program with debate and comedy around the theme of 'Liberty is passed on'.

> **When:** Monday 5 May; **where:** Park Euromast; **Entrance:** free

info: www.bevrijdingsfestivalzh.nl

CAMPING BAR

To remain in the summer atmosphere: a horrible Dutch vacation tradition: camping. Put on your flipflops and keep your roll of toilet paper at hand, *Camping BARslecht* will open. The camping chairs will be extended and the *BARslecht* animation team is getting ready for a new edition of *BARslecht*, a feast full of inflatable swimming pools, tent pegs, and gooey bitterballen. The musical surroundings of the evening will be taken care of by the *BARslecht* Soundsysteem which will raise the roof with their just immoral camping hits! Fortunately, it's only for one night, you will not have to sleep in a tent.

> **Where:** BAR, Schiekade 201
info: Facebookex

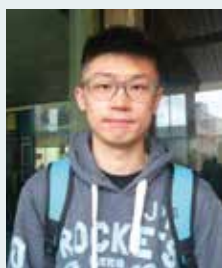
EXPEDITION

Here's already one festival to put in your calendar because Saturday June 28th, the Bergse Bos will be

transformed, for one time only, into a true festival place. A Rotterdam festival called *Expedition* will shake the grounds of the otherwise calm recreational forest. The festival will take place on the hill ridge of the skiing mountain. Well-known electro-heroes like Fritz Kalkbrenner, Omar S and Jeff Solo will stand at the decks. It will be a wonderful day in nature. Take off your shoes and feel the grass under your feet while you dance to the sounds of music from your native land. Expedition is a festival that you cannot miss this summer.

> **What:** Expedition festival; **When:** 28 June;
Where: Bergse Bos. **Entrance:** € 34,00
info: www.revolt.info

GOING DUTCH

Name:
Che Zhou
Nationality:
Chinese
Age: 24

What do you study?

Master in Financial Economics.

How long have you been in the Netherlands?

I actually did my bachelor here and currently I'm completing my Master in finance, so four years altogether.

What do you want to do after your study?

I'll see what kind of jobs are available to me after some searching, but I might travel to England.

How would you describe the Netherlands to somebody who hasn't been here before?

I would describe the people as direct, honest and kind. It's a really great place to be, especially for Chinese students who are looking to study abroad. There are so many Chinese restaurants and shops for instance that help people

feel more comfortable. I've also noticed people really making an effort to learn Chinese, so it's a very suitable place to be.

What do you like about the Netherlands?

I really love the Dutch national football team.

Have you attended sports events here?

I have been to the Arena in Amsterdam a few times to watch the team play.

What's your favorite thing about the campus?

I would say the best about the campus are the opening hours of the library. It's a great place to study and it being available on weekends is very useful as well. I'd say the canteens are quite nice as well.

Where do you like shopping?

I guess the *Beurstraverse* would come to

mind first since it's sort of a fashion district of Rotterdam, but I'm not the biggest fan of shopping actually.

What's your favorite weather?

Summer.

What's your favorite type of Dutch food?

The raw herring that they sprinkle onions on top of is pretty delicious.

What's your favorite spot to hang around in Rotterdam?

Bed.

Samsung or Apple?

Apple.

Jeans or pants?

Jeans.

**Daniël
Lambrichts**

THUISHAVEN

Tot een paar jaar terug was Rotterdam niets meer dan een leuk uitje voor mij en m'n familie. Een gezellig dagje weg en daar bleef het bij. Zo heb ik nog in het vorige millennium eens met mijn hockeyvriendjes zeeziek op de Spidoboot gestaan, bij wijze van teamuitje. Ook heb ik mijn hoogtevrees als tienjarige voor eens en voor altijd overwonnen op de imposante Euro-mast. En als mijn moeder eens een keer écht wilde winkelen, dan struinde ik achter haar aan door de Koopgoot en over de Lijnbaan. Dit alles vond plaats zonder dat ik ook maar enigszins besepte dat ik er ooit in een heel andere hoedanigheid terug zou keren: als student.

Toen ik eenmaal was verzekerd van een studieplek bij het Erasmus MC, verruilde ik toch al gauw het goede Brabantse leven in Roosendaal voor de grote nuchtere havenstad die Rotterdam is. Nu, bijna drie jaar later, hou ik van deze stad, en adem ik liever de Rijnmondse lucht in, dan die van het Brabantse platteland (ook al scheelt dat zo'n twee jaar wat betreft levensverwachting). Het is buitengewoon goed om een student in Rotterdam te zijn. De stad heeft echt alles te bieden wat een jonge academicus zich kan wensen. Wie had er gedacht dat ik ooit nog met oprechte interesse en zonder te gapen een middag in de Kunsthal zou kunnen doorbrengen? En wie had kunnen bedenken dat ik nog eens met duizenden anderen de tien kilometer zou lopen tijdens de Marathon van Rotterdam? Of dat ik 's nachts zwalkend naar huis zou fietsen over de Lijnbaan? Onlangs mocht ik me zelfs nog in mijn rokkostuum hijsen voor een gala op een boot. Terwijl we over de Maas voeren, trokken de Willemsbrug, de Zwaan en de Kop van Zuid aan ons voorbij. Brallend voeren we door de havens, en ondanks de stromen bier en het feit dat er naast mij iemand over de reling stond te braken, had ik toch nog een filosofisch momentje: '010' is niet zomaar de havenstad waar ik studeer – het is een echte thuishaven geworden.

Daniël Lambrichts is geneeskundestudent

DE INSPIRATOR VAN

Florence van de Sanden, premasterstudent Finance & Investments

"Mijn voormalige baas **Arjun Dsouza** is tijdens de zes maanden dat ik voor hem heb gewerkt een echte mentor voor mij geweest. Door zijn begeleiding, weet ik nu beter welke richting ik in mijn carrière op wil en hierdoor heb ik ook meer inzicht in mijn master keuze gekregen."

DIT BEN IK

Jermaine Varela (21)
Student Bedrijfskunde

Stijl. "Ik zou mezelf geen hipster noemen. Voor mij is een hipster namelijk meer dan alleen kledingstijl. Ik winkel graag bij X21 op de Hoogstraat. Ze hebben daar veel Scandinavische merken. Wat ik ook leuk vind aan deze winkel, is dat het personeel heel aardig is. Ze maken altijd een praatje; vaak blijf ik wat langer hangen in de zaak. Bij de Bijenkorf is het toch een stuk afstandelijker. Kleding koop ik alleen als ik geld overheb. Ik kan niet sparen, daarom heb ik van mijn ouders een spaarpot gekregen. Soms stop ik mijn fooi, die ik krijg bij het café waar ik werk, in de pot, maar die haal ik er net zo makkelijk weer uit."

Boudewijn. "Ik werk bij Belgisch biercafé **Boudewijn** op de Nieuwe Binnenweg. We hebben acht verschillende bieren op de tap en ongeveer tachtig op fles. De Zeezuiper is mijn favoriete bier op de kaart. Het is een goudblonde tripel met de smaak van sinaasappel, gist en koriander. Het is daardoor een beetje zoet. Toen ik nog niet bij Boudewijn werkte, dronk ik altijd pils, maar door mijn werk heb ik verschillende bieren leren kennen. We hebben ook fruitbier, bijvoorbeeld met kersen; dat wordt vaak gedronken door

de vrouwen op het terras en het is een prima instapbiertje als je bier wilt leren drinken."

Patrick Kluivert. "Ik speel in het tweede voetbalteam van VOC. Op zondag moeten we om half tien verzamelen voor de wedstrijd. Daarom ga ik de avond ervoor niet uit, zodat ik fris op het veld sta. Doordeweeks trainen we twee keer met het team en ik zit ook in een zaalvoetbalteam. Voetbal is mijn grootste hobby. Toen ik jonger was, heb ik twee jaar bij Feyenoord gespeeld en even bij de KNVB. Helaas kwam mijn droom om professioneel voetballer te worden niet uit. Ik kom uit Rotterdam, maar ben fan van Ajax. Mijn grote voorbeeld was Patrick Kluivert; als jongetje keek ik enorm tegen hem op."

Studentenleven. "Ik woon met een paar vrienden in een huis in Rotterdam, erg gezellig. We gaan vaak uit en doen leuke dingen. Ik ga vaak naar *Yardbird* in *Bird*. De sfeer in Bird is ontspannen en ze draaien goede muziek. Daarnaast ga ik op donderdag vaak naar het feest *Niko* in *Blender*. Ik heb geen idee wat ik over tien jaar zal doen en eigenlijk wil ik dat ook niet weten. Een leuke vrouw lijkt me wel wat."

CM (fotografie: RvdH)

Kleding Jermaine:
Jas: Revolt
Trui: 4530 Our Heritage
Broek: H&M
Schoenen: Clarks

"Ounce is een kledinglijn van een huisgenoot van mij. Hij ontwerpt zelf T-shirts die hij online verkoopt; soms ook tijdens een *garage sale*."

"Ik voetbal bij VOC, een gezellige club waar de derde helft met een biertje ook erg belangrijk is."

"Dit is het grote bierboek van café **Boudewijn**. Ik heb bijna alle bieren uit het boek gedronken."

"Veel mensen kennen mij als een jongen die leeft voor de lol, maar ik kan ook best serieus met mijn studie bezig zijn."